

A zsidókhöz írt levél

Zsid. 1.

1 Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, 2 ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette. 3 Ő Isten dicsőségének a kisugárzása és lényének képmása, aki hatalmas szavával hordozza a mindenséget, aki miután minket bűneinktől megtisztított, a mennyei Felség jobbára ült. 4 Annnyival feljebbvaló az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt náluk.

5 Mert az angyalok közül kinek mondta valaha: "Fiam vagy te, ma nemzetelek téged!" majd: "Atyjává leszek, és ő Fiammá lesz."

6 Amikor pedig bevezeti az elsőszülöttet a világba, ismét így szól: "Imádja őt az Isten minden angyala!"

7 És az angyalokról ugyan ezt mondja: "Angyalait szelekké teszi, és szolgálait tűz lángjává", 8 de a Fiúról így szól: "A te trónusod örökké megáll, ó Isten, és királyi pálcád az igazság pálcája.

9 Szeretted az igazságot, és gyűlölted a gonoszságot: ezért kent fel téged az Isten, a te Istened öröm olajával társaid fölé."

10 "Te vetettél, Uram, alapot a földnek kezdetben; és a te kezded alkotása az ég.

11 Azok elpusztulnak, de te megmaradsz, és azok mind elavulnak, mint a ruha, 12 és összegöngyölíted őket, mint egy palástot, és mint a ruha, elváltoznak; te pedig ugyanaz maradsz; és esztendeid nem fogynak el."

13 Az angyalok közül kinek mondta valaha: "Ülj az én jobбомra, amíg ellenségeidet lábad számolyává teszem."

14 Vajon ezek nem szolgáló lelkek-e mind, akik azokért küldettek szolgálatra, akik örökölni fogják az üdvösséget?

Zsid. 2.

1 Ezért tehát még jobban kell figyelnünk a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk. 2 Mert ha az angyalok által hirdetett ige olyan erős volt, hogy minden törvényszegés és engedetlenség megkapta igazságos büntetését, 3 akkor hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel, amelyet az ÚR hirdetett először. Azok pedig, akik hallották, megerősítették ezt számunkra, 4 Isten pedig velük együtt tett bizonyosságot jelekkel és csodákkal, sokféle erővel és a Szentlélek ajándékaival, amelyeket akarata szerint osztott szét.

5 Mert nem angyalok uralma alá rendelte az eljövendő világot, amelyről szólunk. 6 Sőt valahol valaki így tett bizonyosságot: "Micsoda az ember, hogy gondolsz rá, vagy az embernek fia, hogy gondod van rá? 7 Rövid időre kisebbé tetted őt az angyaloknál, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg, 8 mindent lába alá vetettél." Ha ugyanis mindent alávetett neki, akkor semmit sem hagyott, ami ne lenne neki alávetve. Most ugyan még nem látjuk, hogy minden uralma alatt áll, 9 azt azonban látjuk, hogy az a Jézus, aki rövid időre kisebbé lett az angyaloknál, a halál elszenvedése miatt dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hiszen ő Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált. 10 Mert az volt méltó Istenhez, akiért van a mindenség, és aki által van a mindenség, hogy őt, aki számtalan fiát vezet dicsőségre, üdvösségük fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé. 11 Mert a megszentelő és a megszenteltek mind egytől származnak, ezért nem szégyelli őket testvéreinek nevezni, 12 amikor így szól: "Hirdetem nevedet testvéreimnek, a gyülekezet körében dicsérlek téged." 13 És ismét: "Én őbenne reménykedem" majd újra: "Íme, itt vagyok, én és a gyermekek, akiket az Isten adott nekem." 14 Mivel pedig a gyermekek test és vér részesei, ő is hozzájuk hasonlóan részese lett ezeknek, hogy halála által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, vagyis az ördögöt; 15 és megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak. 16 Mert nyilván nem angyalokat karol fel, hanem Ábrahám leszármazottait karolja fel. 17 Ezért mindenben hasonlóvá kellett lennie a testvéreihez, hogy irgalmas és hú főpap legyen az Isten előtti szolgálatban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért. 18 Mivel maga is kísértést szenvedett, segíteni tud azokon, akik kísértésbe esnek.

Zsid. 3.

1 Ezért, szent testvéreim, mennyei elhívás részesei, figyeljete hitvallásunk apostolára és főpapjára, Jézusra, 2 aki hű az ő megbízójához, ahogyan Mózes is hű volt az ő egész házában. 3 Ő ugyanis nagyobb dicsőségre volt méltó, mint Mózes, mint ahogyan a háznál nagyobb tisztessége van a ház építőjének. 4 Mert minden háznak van építője, aki pedig mindent felépített, az Isten az. 5 Mózes is hű volt ugyan az ő egész házában mint szolga, bizonyágául annak, amit hirdetni kellett, 6 Krisztus azonban mint Fiú hű a maga házához. Az ő háza mi vagyunk, ha a bizalmat és a reménység dicsekedését mindvégig szilárdan megtartjuk.

7 Ezért, amint a Szentlélek mondja: "Ma, ha az ő szavát halljátok,

8 ne keményítsétek meg a szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés napján a pusztában,

9 ahol megkísértettek engem őseitek azzal, hogy próbára tettek, bár látták tetteimet negyven éven át.

10 Ezért megharagudtam erre a nemzedékre, és ezt mondtam: Tévelygő szívű ez a nép, mert nem ismerte fel az én utaimat.

11 Meg is esküdtem haragomban, hogy nem mennek be az én nyugalom helyére."

12 Vigyázzatok, testvéreim, senkinek ne legyen közületek hitetlen és gonosz szíve, hogy elszakadjon az élő Istentől. 13 Sőt buzdítsátok egymást minden egyes napon, amíg tart a ma, hogy meg ne keményedjék közületek valaki a bűn csábításától. 14 Mert részeseivé lettünk a Krisztusnak, ha azt a bizalmat, amely kezdetben élt bennünk, mindvégig szilárdan megtartjuk. 15 Mert amikor ezt mondja az Írás: "Ma, ha az ő hangját halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket, mint az elkeseredéskor", 16 azt kérdezzük: kik keseredtek el, amikor ezt hallották? Nemde mindazok, akik Mózes vezetésével kijöttek Egyiptomból? 17 És kikre haragudott negyven éven át? Nem azokra, akik vétkeztek, akiknek a teste elhullott a pusztában? 18 És kiknek esküdött meg, hogy nem mennek be nyugalma helyére, ha nem azoknak, akik engedetlenekké váltak? 19 Látjuk is, hogy nem mehettek be hitetlenségük miatt.

Zsid. 4.

1 Mivel még nem teljesedett be az ő nyugalomba való bemenetel ígérete, gondosan ügyeljünk arra, hogy közülünk senki le ne maradjon erről. 2 Mert nekünk is hirdették az evangéliumot, mint azoknak is; de nekik nem használt a hirdetett ige, mivel nem párosult hittel azokban, akik hallgatták. 3 Mi, akik hiszünk, bemegyünk abba a nyugalomba, amint megmondotta: "Ezért megesküdtem haragomban, hogy nem mennek be az én nyugalom helyére". Munkái készen voltak a világ teremtése óta, 4 és valahol így szól az Írás a hetedik napról: "És megnyugodott az Isten a hetedik napon minden alkotó munkája után." 5 Itt viszont ezt mondja: "Nem mennek be az én nyugalom helyére." 6 Mivel tehát még várható, hogy némelyek bemennek abba, és akiknek előbb hirdették az evangéliumot, nem mentek be engedetlenségük miatt, 7 egy napot ismét "mának" jelöl ki. Ekkor Dávid által annyi idő múlva így szól, ahogyan előbb mondtuk: "Ma, ha az ő hangját halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket!" 8 Mert ha Józsué bevitte volna őket a nyugalom helyére, nem szólna azután egy másik napról. 9 A szombati nyugalom tehát még ezután vár az Isten népére. 10 Aki ugyanis bement az Isten nyugalomába, maga is megnyugodott a munkáitól, mint Isten is a magáétól. 11 Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugalomba, hogy senki el ne essék az ehhez hasonló engedetlenség következtében. 12 Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait. 13 Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt. Neki kell majd számot adnunk. 14 Mivel tehát nagy főpapunk van, aki áthatolt az egeken, Jézus, az Isten Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz. 15 Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, kivéve a bűnt. 16 Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.

Zsid. 5.

1 Mert minden főpap, akit emberek közül választanak, az emberekért rendeltetett Isten szolgálatára, hogy ajándékokat és áldozatokat mutasson be a bűnökért. 2 Együtt tud érezni a tudatlanokkal és a tévelygőkkel, mivel ő maga is körül van véve erőtlenséggel. 3 Így nemcsak a népért, de önmagáért is köteles bűnért való áldozatot bemutatni. 4 Senki sem szerezheti meg azonban önmagának ezt a tisztességet, csak az, akit az Isten hív el, mint Áront is. 5 Ugyanúgy a Krisztus sem maga dicsőítette meg magát azzal, hogy főpap lett, hanem az, aki így szólt hozzá: "Az én fiam vagy, ma nemzetelek téged." 6 Ahogyan másutt is mondja: "Pap vagy te örökké, Melkisédek rendje szerint." 7 Ő testi élete idején könnyörgésekkel és esedezésekkel, hangos kiáltással és könnyek között járult az elé, akinek hatalma van arra, hogy kiszabadítsa őt a halálból. És meghallgattatott istenfélelméért. 8 Jóllehet ő a Fiú, szenvedéseiből megtanulta az engedelmességet, 9 és miután tökéletességre jutott, örök üdvösség szerzőjévé lett mindazok számára, akik engedelmeskednek neki. 10 Mert az Isten őt a Melkisédek rendje szerint való főpapnak nevezte.

11 Erről nekünk sok mondanivalónk van, amit nehéz megmagyarázni, minthogy eltompult a hallásotok. 12 Ugyanis ennyi idő múltán már tanítóknak kellene lennetek, mégis arra van ismét szükségetek, hogy titeket tanítson valaki az Isten beszédeinek alapelemeire, mert olyanokká lettetek, mint akiknek tejre van szükségük, nem kemény eledelre. 13 Aki ugyanis tejen él, járatlan az igazság igéjében, mivel kiskorú. 14 A nagykorúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek érzékszervei a gyakorlat következtében már alkalmasak a jó és a rossz megkülönböztetésére.

Zsid. 6.

1 Ezért elhagyva a Krisztusról szóló elemi tanítást, törekedjünk a tökéletességre. Ne kezdjük újra lerakni az alapját a holt cselekedetekből való megtérésnek és az Istenbe vetett hitnek, 2 a mosakodásokról, a kézrátételekről, a halottak feltámadásáról és az örök ítéletről szóló tanításnak. 3 Ezt meg is fogjuk tenni, ha az Isten megengedi. 4 Lehetetlen ugyanis, hogy akik egyszer megvilágosítottak, s megízlelték a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szentléleknek, 5 akik megízlelték az Isten felséges beszédét és a jövő világot erősítőit, 6 de elestek: azok ismét megújuljanak és megtérjenek; hiszen újra megfeszítik önmaguknak az Isten Fiát, és meggyalázzák őt. 7 Mert az a föld, amely beissza a gyakran ráhulló esőt, és hasznos növényt terem azoknak, akik számára művelik, áldást nyer az Istentől; 8 amelyik pedig túskebokrot és bogáncskórót terem, az megvetett, közel van az átokhoz; és a vége: megégetés.

9 Felőletek azonban szeretteim, jobbat gondolunk, ami üdvösséggel jár, még ha így beszélünk is. 10 Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfeledkezzen a ti cselekedeteitekről és arról a szeretetről, amelyet az ő nevében tanúsítottatok, amikor a szenteknek szolgáltatok és most is szolgáltok. 11 De kívánjuk, hogy közületek mindenki ugyanazt az igyekezetet tanúsítsa mindvégig, amíg a reménység egészen be nem teljesedik, 12 hogy ne legyetek restek, hanem kövessétek azokat, akik hit és türelem által öröklik az ígéreteket.

13 Amikor az Isten Ábrahámnak ígéretet tett, mivel nem esküdhett nagyobbra, önmagára esküdött, 14 és így szólt: "Bizony, gazdagon megáldalak, és nagyon megsokasítalak." 15 És így, miután türelemmel várt, beteljesült az ígéret. 16 Mert az emberek önmaguknál nagyobbra esküsznek, és náluk minden ellenvetésnek véget vet, és mindent megerősít az eskü. 17 Ezért tehát az Isten, mivel még teljesebben akarta megmutatni az ígéret örököseinek, hogy elhatározása változhatatlan, esküvel vállalt kezességet. 18 Így e két változhatatlan tény által, amelyekben lehetetlen, hogy Isten hazudjon, erős bátorításunk van nekünk, akik odamenekültünk, hogy belekapaszkodjunk az előttünk levő reménységbe. 19 Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya, amely behatol a kárpit mögé, 20 ahova elsőként bement értünk Jézus, aki Melkisédek rendje szerint főpap lett örökké.

Zsid. 7.

1 Mert ez a "Melkisédek, Sálem királya, a magasságos Isten papja, aki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahám elé ment, és megáldotta". 2 Ábrahám pedig tizedet is adott neki mindenből. Melkisédek neve először ezt jelenti: igazság királya, aztán Sálem királya, vagyis békesség királya. 3 Sem apja, sem anyja, sem nemzetsége, sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, de miután hasonlónak lett az Isten Fiához, pap marad mindörökké. 4 De nézzétek, milyen nagy ember ő, akinek Ábrahám, a pátriárka tizedet adott a zsákmány legjavából. 5 Azoknak, akik Lévi fiai közül kapják a papságot, szintén van parancsuk arra, hogy tizedet szedjenek a néptől a törvény szerint: ebben az esetben tehát saját testvéreiktől, jóllehet ők is Ábrahámtól származtak. 6 De az, aki nem közülük származott, tizedet vett Ábrahámtól, és megáldotta azt, aki az ígéretet kapta. 7 Márpedig minden vitán felül a nagyobb áldja meg a kisebbet. 8 Itt halandó emberek szednek tizedet, ott pedig az, akiről bizonyosságunk van, hogy él. 9 És hogy úgy mondjam, Ábrahám személyében a tizedet szedő Lévi is tizedet adott, 10 mert már jelen volt őseben, amikor Melkisédekkel találkozott. 11 Ha tehát a tökéletesség elérhető volna a lévita papság által, mert a nép ez alatt kapta a törvényt, mi szükség még azt mondani, hogy Melkisédek rendje szerint más pap támad, aki nem Áron rendje szerint való? 12 Amikor megváltozik a papság, szükségképpen megváltozik a törvény is. 13 Ugyanis akiről ez elhangzik, más törzshöz tartozik, amelyből senki sem szolgált az oltárnál. 14 Mert ismeretes, hogy a mi Urunk Júdából támadt, de ebből a törzsből származó papokról semmit sem mondott Mózes. 15 És ez még inkább nyilvánvaló, ha Melkisédekhez hasonlóan támad más pap, 16 aki nem testi parancsolat törvénye szerint lett azzá, hanem örökkévaló élet ereje szerint. 17 A bizonyágtétel így szól: "Te pap vagy örökké, Melkisédek rendje szerint." 18 Ugyanis egy korábbi parancsolat eltöröltetik, mivel erőtlenséggé és használhatatlanná, 19 mert a törvény semmit sem tett tökéletessé. Viszont egy jobb reménységet támaszt, amely által közeledünk Istenhez. 20 Azután: Jézus nem eskü nélkül lett főpappá - azok ugyanis eskü nélkül lettek papokká -, 21 hanem annak esküjével, aki így szólt hozzá: "Megesküdött az Úr, és nem bánja meg; te pap vagy örökké." 22 Ezért ő jobb szövetségnek lett a kezesévé. 23 És azok többen lettek papokká, mivel a halál nem engedte őket szolgálatban maradni; 24 ő viszont, mivel megmarad örökké, átruházhatatlanul viseli a papságot. 25 Ezért üdvözíteni tudja örökre azokat, akik általa járulnak Istenhez, hiszen ő mindenkor él, hogy esedezzék értük. 26 Mert ilyen főpap illett hozzánk: szent, ártatlan, szeplőtlen, aki a bűnösöktől elkülönített, és aki magasabbra jutott az egeknél. 27 Neki nincs szüksége arra, mint a főpapoknak, hogy napról napra előbb saját bűneikért mutassanak be áldozatot, azután a nép bűneiért. Ugyanis ezt egyszer s mindenkorra megcselekedte, amikor önmagát adta áldozatul. 28 Mert a törvény erőtlensége embereket rendelt főpapokká, a törvény utáni eskü ígéje pedig a Fiút, aki örökre tökéletes.

Zsid. 8.

1 Az elmondottakban pedig ez a legfontosabb: olyan főpapunk van, aki a felséges Isten trónusának a jobbára ült a mennyekben; 2 annak a szentélynek és igazi sáturnak szolgájaként, amelyet az Úr épített, nem pedig ember. 3 Mert minden főpapot ajándékok és áldozatok bemutatására rendelnek, ezért szükséges, hogy ő is vihessen valamit áldozatul. 4 Ha tehát a földön volna, még csak pap sem lehetne, mert már vannak olyanok, akik a törvény szerint bemutatják az áldozati ajándékokat. 5 Ezek a papok a mennyei dolgok képmásának és árnyékának szolgálnak, ahogyan Isten parancsolta Mózesnek, amikor el akarta készíteni a sátot. Mert így szólt: "Vigyázz, mindent aszerint a minta szerint készíts el, amelyet a hegyen megmutattam neked." 6 Most azonban a mi főpapunk annyival különb szolgálatot nyert, amennyivel annak a különb szövetségnek lett a közbenjárója, amely jobb ígéretek alapján kötött. 7 Mert ha az első hibátlan lett volna, nem lett volna helye egy másodiknak. 8 Mert hibáztatja őket, amikor így szól: "Íme, eljön majd az idő, így szól az Úr, amikor új szövetséget kötök Izráel házával és Júda házával; 9 nem olyan szövetséget, amelyet atyáikkal kötöttem azon a napon, amikor kézen fogva kivezettem őket Egyiptom földjéről. Mivel azonban ők nem maradtak meg az én szövetségemben, én sem törődtem velük, így szól az Úr. 10 De ez lesz az a szövetség, amelyet Izráel házával ama napok múltán kötök, így szól az Úr; törvényeimet elméjükbe adom, és szívükbe írom azokat, és Istenük leszek, ők pedig az én népemé lesznek. 11 Akkor senki sem tanítja többé így a társát és testvérét: Ismerd meg az Urat! Mivel mindenki ismerni fog engem, a kicsinyek és nagyok egyaránt. 12 Mert irgalmas leszek gonoszságaikkal szemben, és bűneikről nem emlékezem meg többé." 13 Amikor az újról szól, elavulttá teszi az elsőt, ami pedig elavul és megöregszik, az közel van az elmúláshoz.

Zsid. 9.

1 Az első szövetségnek is volt tehát istentiszteleti rendje és földi szent helye. 2 Mert sátorot építettek, melynek első részében volt a gyertyatartó meg az asztal és a szent kenyerek: azt nevezték szentélynek. 3 A második kárpiton túl pedig volt egy sátor, amelyet szentek szentjének neveztek: 4 ebben volt egy arany füstölőoltár és a szövetség ládája, minden oldalról arannyal borítva. A szövetségládjában volt az aranyedény mannával tele és Áron kivirágzott vesszeje, meg a szövetség táblái, 5 fölötté pedig a dicsőség kerubjai, amelyek beárnyékolták az engesztelés helyét. De ezekről most nem kell részletesen szólni. 6 Miután ezeket így rendezték el: a sátor első részébe mindenkor bejárnak az istentiszteleti szolgálatot végző papok, 7 a másodikba azonban csak évenként egyszer, és egyedül a főpap mehet be, azzal a vérrel, amelyet bemutat önmagáért és a nép tudatlanságból eredő vétkeiért. 8 A Szentlélek ezzel azt jelenti ki, hogy amíg az első sátor fennáll, addig nem nyílik meg a szentélybe vezető út. 9 Példázat ez nekünk a mostani időre, hogy ott olyan ajándékokat és áldozatokat mutatnak be, amelyek nem tudják lelkiismeretében tökéletessé tenni a szolgálattelvőt. 10 Ezek a külső rendelkezések, amelyek ételekre, italokra és különböző mosakodásokra vonatkoznak, csak az új rendelkezés idejéig kötelezők. 11 Krisztus pedig, mint a jövő javak főpapja a nagyobb és tökéletesebb sátoron át jelent meg, amely nem emberkéz alkotása, azaz nem e világból való. 12 Nem is bakok és bikák vérével, hanem a tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök váltságot szerzett. 13 Mert ha bakok és bikák vére és tehén hamva a tisztátalanokra hintve megszentel, vagyis külsőleg tisztává tesz, 14 akkor a Krisztus vére, aki örökkévaló Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek, mennyivel inkább megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljunk az élő Istennek. 15 Így tehát új szövetség közbenjárója lett Krisztus, mert meghalt az első szövetség alatt elkövetett bűnök váltságáért, hogy az elhívottak elnyerjék az örökkévaló örökség ígértét. 16 Mert ahol végrendelet van, ott a végrendelező halálának is be kell következnie; 17 mert a végrendelet csak halál esetén érvényes; amíg a végrendelező él, addig érvénytelen. 18 Innen van az, hogy az első szövetséget sem léptették életbe vér nélkül. 19 Mert amikor Mózes a törvény szerint az egész népnek minden parancsolatot elmondott, vette a bikák és bakok vérét vízzel, vörös gyapjúval és izsóppal együtt, és meghintette a könyvet és utána az egész népet, 20 e szavakkal: "Ez annak a szövetségnek a vére, amelyet az Isten rendelt számotokra." 21 Aztán hasonlóképpen meghintette vérrel a sátorot és az istentisztelet minden eszközét is. 22 A törvény szerint majdnem mindent vérrel tisztítanak meg, és vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat. 23 Szükséges volt, hogy a mennyei dolgok képmásait ezekkel tisztítsák meg, magukat a mennyei dolgokat azonban ezeknél különb áldozatokkal. 24 Mert nem emberkéz alkotta szentélybe, az igazi képmásába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most megjelenjen az Isten színe előtt értünk. 25 Nem is azért ment be, hogy sokszor áldozza fel önmagát, ahogyan a főpap megy be évenként a szentélybe más vérével, 26 mert akkor sokszor kellett volna szenvednie a világ kezdete óta. Most azonban egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. 27 És amint elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik, 28 úgy Krisztus is egyszer áldoztatott fel, hogy sokak bűnét elvegye; másodsor majd a bűn hordozása nélkül fog megjeleni azoknak, akik várják őt üdvösségükre.

Zsid. 10.

1 Mivel a törvény az eljövendő javaknak csak árnyékát, de nem a mennyei dolgok valóságos alakját tartalmazza, ezért azokkal az áldozatokkal, amelyeket évenként rendszeresen bemutatnak, sohasem tudják tökéletessé tenni az odajárulókat. 2 Különben megszűnt volna az áldozatok bemutatása, hiszen akik áldoztak, és egyszer megtisztultak, többé nem éreztek volna semmi büntudatot. 3 De az áldozatok évről évre a bűnökre emlékeztetnek. 4 Mert lehetetlen, hogy bikák és bakok vére bűnöket töröljön el. 5 Ezért, amikor eljön a világba, így szól: "Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem; 6 égő- és bűnért való áldozatot nem kedveltél. 7 Akkor ezt mondtam: Íme, itt vagyok, amint a könyvtekercsben meg van írva rólam, hogy teljesítsem a te akaratodat, Istenem." 8 Előbb azt mondta: "Áldozatokat és ajándékokat, égő- és bűnért való áldozatokat nem akartál, nem is kedveltél" (ezeket a törvény szerint mutatják be), 9 de azután így szól: "Íme, itt vagyok, hogy teljesítsem a te akaratodat." Megszünteti az elsőt, hogy helyébe állítsa a másodikat: 10 az ő akaratára szentelt meg minket Jézus Krisztus testének feláldozása által egyszer s mindenkorra. 11 Minden pap naponként szolgálatba áll, és sokszor mutatja be ugyanazokat az áldozatokat, amelyek sohasem képesek bűnöket eltörölni. 12 Ő ellenben, miután egyetlen áldozatot mutatott be a bűnökért, örökre az Isten jobbjára ült, 13 és ott várja, hogy ellenségei zsámolyul vettessenek lába alá. 14 Mert egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszentelteteket. 15 De bizonyosságot tesz nekünk a Szentlélek is, mert ez után az ige után: 16 "Ez az a szövetség, amelyet kötök velük ama napok múltán", így szól az Úr: "Törvényemet szívükbe adom, és elméjükbe írom; 17 bűneikről és gonoszságaikról pedig többé nem emlékezem meg." 18 Ahol pedig a bűnbocsánatról van szó, ott nincs többé bűnért bemutatott áldozat. 19 Mivel pedig, atyámfiai, teljes bizalmunk van a szentélybe való bemenetelhez Jézus Krisztus vére által, 20 azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk a kárpit, vagyis az ő teste által; 21 és mivel nagy papunk van az Isten háza felett: 22 járuljunk azért oda igaz szívvel és teljes hittel, mint akiknek a szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől, 23 a testét pedig megmosták tiszta vízzel. A reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk; mert hű az, aki ígéretet tett. 24 Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk. 25 Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást; annyival is inkább, mivel látjátok, hogy közeledik az a nap. 26 Mert ha szándékosan vétkezünk az igazság teljes megismerése után, nincs többé bűneinkért való áldozat, 27 hanem az ítéletnek valami félelmes várása, amikor tűz lángja fogja megemészteni az ellenszegülőket. 28 Ha valaki elveti Mózes törvényét, az két vagy három tanú vallomása alapján irgalom nélkül meghal. 29 Mit gondoltok: mennyivel súlyosabb büntetésre lesz méltó az, aki Isten Fiát lábbal tapodja, a szövetség vérét, amellyel megszenteltetett, közönségesnek tartja, és a kegyelem Lelkét megcsúfolja? 30 Mert ismerjük azt, aki így szól: "Enyém a bosszúállás, én megfizetek." És ismét: "Az Úr megítéli az ő népét." 31 Félelmetes dolog az élő Isten kezébe esni. 32 De emlékezzetek a korábbi napokra, amelyekben miután megvilágosodtatok, sok szenvedéssel teljes küzdelmet állottatok ki. 33 Mert egyrészt gyalázásokkal és gyötrésekkel nyilvánosan megszégyenítettek titeket, másrészt társaikká lettetek azoknak, akikkel ugyanez történt. 34 A foglyokkal is együtt szenvedtetek, és vagyontok elrablását is örömmel fogadtátok, mivel tudtátok, hogy nektek értékesebb és maradandóbb vagyontok van. 35 Ne veszítsétek el tehát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van. 36 Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedjétek, és így beteljesüljön rajtatok az ígéret. 37 Mert még "egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik. 38 Az én igaz emberem pedig hitből fog élni, és ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a lelkem." 39 De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.

Zsid. 11.

1 A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés. 2 Ennek a hitnek az alapján nyertek Istentől jó tanúbizonyságot a régiek. 3 Hit által értjük meg, hogy a világokat Isten szava alkotta, úgyhogy a nem láthatókból állt elő a látható. 4 Hit által ajánlott fel Ábel értékesebb áldozatot, mint Kain, és ezáltal nyert bizonyosságot arról, hogy ő igaz, mert Isten bizonyosságot tett áldozati ajándékairól, úgyhogy hite által még holta után is beszél. 5 Hit által ragadtatott el Énók, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mivel elragadta őt az Isten. Elragadtatása előtt azonban bizonyosságot nyert arról, hogy Isten szemében kedves. 6 Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik. 7 Hit által kapott kijelentést Nőé azokról a dolgokról, amelyek még nem voltak láthatók, és Istent félve és tisztelve készítette el a bárkát háza népe megmentésére. E hite által ítélte el a világot, és a hitből való igazság örökösévé lett. 8 Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívatott, hogy induljon el arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, nem tudva, hova megy. 9 Hit által költözött át az ígélet földjére, mint idegenbe, és sátrakban lakott Izsákkal és Jákóbbal, ugyanannak az ígületnek az örökösével. 10 Mert várta azt a várost, amelynek szilárd alapja van, amelynek tervezője és alkotója az Isten. 11 Hit által kapott erőt arra is, hogy Sárával nemzetséget alapítson, noha már idős volt, minthogy hűnek tartotta azt, aki az ígületet tette. 12 Ezért attól az egytől, méghozzá egy szinte már elhalttól származtak olyan sokan, mint az ég csillagai és mint a tenger partján a fövény, amely megszámlálhatatlan. 13 Hitben haltak meg ezek mind, anélkül, hogy beteljesültek volna rajtuk az ígületek. Csak távolról látták és üdvözölték azokat és vallást tettek arról, hogy idegenek és jövevények a földön. 14 Mert akik így beszélnek, jelét adják annak, hogy hazát keresnek. 15 És ha arra a hazára gondoltak volna, amelyből kijöttek, lett volna alkalmuk visszatérni. 16 Így azonban jobb után vágyakoztak, mégpedig mennyei után. Ezért nem szégyelli az Isten, hogy őt Istenüknek nevezzék, mert számukra várost készített. 17 Hit által ajánlotta fel Ábrahám Izsákot, amikor próbára tétetett, és egyszülött fiát vitte áldozatul az, aki az ígületeket kapta, 18 akinek megmondatták: "Aki Izsáktól származik, azt fogják utódodnak nevezni". 19 Azt tartotta ugyanis, hogy Isten képes őt a halottak közül is feltámasztani. Ezért vissza is kapta őt, aki így a feltámadás példájává lett. 20 Hit által áldotta meg Izsák is az eljövendő dolgokra nézve Jákóbot és Ézsaut. 21 Hit által áldotta meg a haldokló József mindegyik fiát, és botja végére hajolva imádkozott. 22 Hit által gondolt József élete végén Izráel fiainak kivonulására, és rendelkezett teteme felől. 23 Hit által rejtegették Mózes születése után három hónapig szülei, mert látták, hogy szép a gyermek, és nem félték a király parancsától. 24 Hit által tiltakozott Mózes, amikor felnőtt, hogy a fáraó lánya fiának mondják. 25 Mert inkább választotta az Isten népével együtt a sanyargatást, mint a bűn ideig-óráig való gyönyörűségét, 26 mivel nagyobb gazdagságnak tartotta Egyiptom kincseinél a Krisztusért való gyalázatot, mert a megjutalmazásra tekintett. 27 Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félt a király haragjától, hanem kitartott, mint aki látja a láthatatlant. 28 Hit által rendelte el a páskát és a vérrel való meghintést, hogy a pusztító ne érintse elsőszülötteiket. 29 Hit által keltek át a Vörös-tengeren, mint valami szárazföldön, és amikor ezt az egyiptomiak is megpróbálták, elmerültek. 30 Hit által omlottak le Jerikó kőfalai, miután körüljárták azokat hét napon át. 31 Hit által nem vezett el az engedetlenekkel együtt Ráháb, a parázna nő, amikor a kémeket békeességgel befogadta. 32 És mit mondjak még? Hiszen kifognék az időből, ha szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról. 33 Ezek hit által országokat győztek le, igazságot szolgáltattak, ígületeket nyertek el, oroszlánok száját tömték be, 34 tűz erejét oltották ki, kard életől menekültek meg, betegségből épültek fel, háborúban lettek hőssé, idegenek seregeit futamították meg. 35 Asszonyok feltámadás

révén visszakapták halottaikat. Másokat viszont megkínóztak, akik nem fogadták el a szabadulást, hogy dicsőségesebb feltámadásban legyen részük. 36 Mások megszegyenyítések és megkorbácsolások próbáját állták ki, sőt még bilincseket és börtönt is. 37 Megkövezték, megégették, szétfűrészelték, kardélre hányták őket; juhok és kecskék bőrében bujdostak, nélkülözve, nyomorogva, gyötrődve, sínylődve azok, 38 akikre nem volt méltó a világ; bolyongtak pusztákban és hegyeken, barlangokban és a föld szakadékaiban. 39 És mindezekben, noha hit által elnyerték az Írás jó bizonyosságát, nem teljesült be az ígéret, 40 mert Isten számunkra valami különbről gondoskodott, és azt akarta, hogy ők ne nélkülünk jussanak el a teljességre.

Zsid. 12.

1 Ezért tehát mi is, akiket a bizonyágtevőknek akkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezedő terhet, és a bennünket megkönyékező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. 2 Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett - a gyalázattal nem törődve - vállalta a keresztet, és az Isten trónjának a jobbára ült. 3 Gondoljatok rá, aki ilyen ellene irányuló támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjete. 4 Mert a bűn ellen való harcban még nem álltatok ellen egészen a végig, 5 és elfeledkeztetek a bátorításról, amely nektek mint fiaknak szól: "Fiam, ne vesd meg az Úr fenyítését, és ne csüggedj el, ha megfedd téged, 6 mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad." 7 Szenvedjétek el a fenyítést, hiszen úgy bánik veletek az Isten, mint fiaival. Hát milyen fiú az, akit nem fenyít az apja? 8 Ha pedig fenyítés nélkül maradtok, amelyben mindenki részesül, fattyak vagytok, nem pedig fiak. 9 Azután: testi apáink fenyítették minket, és tiszteletben tartottuk őket, nem kell-e sokkal inkább engedelmeskednünk a lelkek Atyjának, hogy éljünk? 10 Mert ők rövid ideig, a saját elgondolásuk szerint fenyítették, ő pedig javunkra teszi ezt, hogy szentségében részesüljünk. 11 Pillanatnyilag ugyan semmiféle fenyítés nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, később azonban az igazság békességes gyümölcsét hozza azoknak, akik megedződtek általa. 12 Ezért tehát a lankadt kezeket és a megroskadt térdeket erősítsétek meg, 13 és egyenes ösvényen járjatok, hogy a sánta meg ne botoljon, hanem inkább meggyógyuljon. 14 Törekedjétek mindenki iránt a békességre és a szent életre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat. 15 Ügyeljétek arra, hogy senki se hajoljon el Isten kegyelmétől, hogy a keserűségnek a gyökere felnövekedve kárt ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön. 16 Ne legyen senki parázna vagy istentelen, mint Ézsau, aki egyetlen tál ételért eladta elsőszülöttségi jogát. 17 Mert tudjátok, hogy később, amikor örökölni akarta az áldást, elutasították, mivel a megtérés útját nem találta meg, noha könnyek között kereste. 18 Ti ugyanis nem tapintható hegyhez és lángoló tűzhöz járultatok, sem homályhoz, sötétséghez, szélvészhez 19 vagy trombitaharsogáshoz és szózatok hangjához. Akik ezt hallották, kérték, hogy ne szóljon többé hozzájuk. 20 Mert nem bírták elviselni a parancsot: "Még ha állat érinti is a hegyet, meg kell kövezni!" 21 És olyan félelmetes volt a látvány, hogy Mózes is így szólt: "Félelem fogott el, és remegés." 22 Ti a Sion hegyéhez járultatok, és az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez és az angyalok ezreihez; 23 az elsőszülöttek ünnepi seregéhez és gyülekezetéhez, akik fel vannak jegyezve a mennyekben, mindenek bírójához, Istenhez és a tökéletességre jutott igazak lelkeihez; 24 az új szövetség közbenjárójához, Jézushoz és a meghintés véréhez, amely hatalmasabban beszél, mint az Ábel vére. 25 Vigyázzatok, hogy el ne utasítsátok azt, aki szól! Mert ha azok nem menekültek meg, akik elutasították azt, aki a földön adott kijelentést, mennyivel kevésbé menekülünk meg mi, ha elfordulunk attól, aki a mennyből szól hozzánk. 26 Az ő hangja akkor csak a földet rendítette meg, most azonban ezt ígéri: "Még egyszer megrendítem nemcsak a földet, hanem az eget is." 27 A "még egyszer" pedig azok megváltozását jelenti, amelyek mint teremtett dolgok megrendülhetnek, hogy megmaradjanak a rendíthetetlenek. 28 Ezért tehát mi, akik rendíthetetlen országot kaptunk, legyünk hálásak és azzal szolgáljunk Istennek tetsző módon: tisztelettel és félelemmel. 29 Mert a mi Istenünk emésztő tűz.

Zsid. 13.

1 A testvéri szeretet legyen maradandó. 2 A vendégszeretetről meg ne feledkezzetek, mert ezáltal egyesek - tudtukon kívül - angyalokat vendégeltek meg. 3 Ne feledkezzetek meg a foglyokról, mintha fogolytársaik volnátok; a gyötrődőkről, mint akik magatok is testben vagytok. 4 Legyen megbecsült a házasság mindenki előtt, és a házassélet legyen tiszta! A paráznákat és a házasságtörőket pedig ítéletével sújtja az Isten. 5 Ne legyetek pénzsóvárák, éréjétek be azzal, amitek van, mert ő mondta: "Nem maradok el tőled, sem el nem hagylak téged." 6 Ezért bizakodva mondjuk: "Velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nekem?"

7 Ne feledkezzetek meg vezetőitekről, akik az Isten igéjét hirdették nektek. Figyeljétek életük végére, és kövessétek hitüket. 8 Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. 9 Különbéféle idegen tanításoktól ne hagyjátok magatokat félrevezettetni. Mert az a jó, ha kegyelemmel erősödik meg a szív, nem pedig ételektől, mert azoknak semmi hasznát nem veszik azok, akik velük élnek. 10 Van oltárunk, amelyről nincs joguk enni azoknak, akik a sátorban szolgálnak. 11 Mert amely állatok vérére a főpap a szentélybe beviszi a bűnért, azoknak testét megégetik a táboron kívül. 12 Ezért Jézus is, hogy megszentelje a népet tulajdon vére által, a kapun kívül szenvedett. 13 Menjünk ki tehát őhózzá a táboron kívülre, az ő gyalázatát hordozva. 14 Mert nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük. 15 Általa vigyük Isten elé a dicsőítés áldozatát mindenkor, azaz nevére vallást tévő ajkaink gyümölcsét. 16 A jótékonyaságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten. 17 Bízhatok vezetőitekben, és hallgassatok rájuk, mert ők vigyáznak lelketekre úgy, mint akik erről számot is adnak. Hadd tegyék ezt örömmel és ne sóhajtozva, mert ez nem válnék javatokra.

18 Imádkozzatok értünk! Mert meg vagyunk győződve arról, hogy lelkiismeretünk tiszta, hiszen mindenben helyesen akarunk eljárni. 19 Főként pedig azért imádkoztatok, kérek, hogy mielőbb visszajussak hozzátok. 20 A békesség Istene pedig, aki az örök szövetség vére által kihozta a halottak közül a mi Urunkat, Jézust, a juhok nagy pásztorát, 21 tegyen készségessé titeket minden jóra, akarataának teljesítésére; és munkálja bennünk azt, ami kedves őelőtte Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön-örökké. Ámen. 22 Kérek pedig, testvéreim, legyen örömtökre az intő szó, hiszen csak röviden írtam nektek. 23 Tudjátok meg, hogy Timóteus testvérünk kiszabadult, és ha megjön, hamarosan meglátogatlak titeket vele együtt. 24 Köszöntsétek vezetőiteket és a szenteket is mind. Köszöntenek titeket az Itáliából valók. 25 A kegyelem mindnyájatokkal!

Jakab levele

Jak. 1.

1 Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája, üdvözetét küldi a szórványban élő tizenkét törzsnek.

2 Teljes örömmel tartásatok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, 3 tudván hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez. 4 Az állhatatosság pedig tegye tökéletessé a cselekedetet, hogy tökéletesek és hibátlanok legyetek, minden fogyatkozás nélkül. 5 Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja. 6 De hittel kérje, semmit sem kételkedve, mert aki kételkedik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-oda hajt. 7 Ne gondolja tehát az ilyen, hogy bármit is kaphat az Úrtól, 8 a kételkedő és minden útján állhatatlan ember. 9 A szegénysorsú testvér dicsekedjék a méltóságával, 10 a gazdag pedig megalázott voltával, mert elmúlik mindez, mint a mező virága. 11 Mert felkel a nap nagy hősséggel, és elszáritja a fűvet; a virága lehullik és szépsége elvesz. Így sorvad el vállalkozásaiban a gazdag is. 12 Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknak. 13 Senki se mondja, amikor kísértésbe jut: az Isten kísért engem, mert az Isten a gonosztól nem kísérhető, és ő maga sem kísért senkit a gonosszal. 14 Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. 15 Azután a kívánság megfogantva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz. 16 Ne tévelyegjetelek, szeretett testvéreim: 17 minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása. 18 Az ő akarata szült minket az igazság ígéje által, hogy mintegy első zsengeje legyünk teremtményeinek.

19 Tanuljátok meg tehát, szeretett testvéreim: legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra, 20 mert az ember haragja nem szolgálja az Isten igazságát. 21 Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és a gonoszság utolsó maradványát is, és szelíden fogadjátok a belétek oltott ígét, amely meg tudja tartani lelketeket. 22 Legyetek az ígének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat. 23 Mert ha valaki csak hallgatója az ígének, de nem cselekszi, olyan, mint az az ember, aki a tükörben nézi meg az arcát. 24 Megnézi ugyan magát, de elmegy, és nyomban el is felejt, hogy milyen volt. 25 De aki a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele, és megmarad mellette, úgyhogy nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója: azt boldoggá teszi cselekedete. 26 Ha valaki azt hiszi, hogy kegyes, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem még önmagát is becsapja, annak a kegyessége hiábavaló. 27 Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.

Jak. 2.

1 Testvéreim, amikor dicsőséges Urunkba, a Jézus Krisztusba vetett hitetek szerint éltek, ne legyetek személyválogatók. 2 Mert ha belép hozzátok a gyülekezetbe fényes ruhában egy aranygyűrűs férfi, és ugyanakkor egy szegény is belép kopott ruhában, 3 és ti arra figyeltek, aki a fényes ruhát viseli, sőt ezt mondjátok neki: "Te ülj ide kényelmesen", a szegényhez pedig így szóltok: "Te állj oda", vagy "Ülj le ide a zsámolyomhoz", 4 nem kerültetek-e ellentmondásba önmagatokkal, és nem lettetek-e gonosz szándékú bírakká? 5 Figyeljete csak ide, szeretett testvéreim: vajon nem Isten választotta-e ki azokat, akik a világ szemében szegények, hogy hitben gazdagok legyenek, és örököljék azt az országot, amelyet Isten az őt szeretőknak ígért. 6 De ti megszégyenítettétek a szegényt. Vajon nem a gazdagok hatalmaskodnak-e rajtatok, nem ők hurcolnak-e titeket törvény elé? 7 Nem ők káromolják-e azt a szép nevet, amelyről titeket elneveztek? 8 Ha ellenben betöltitek a királyi törvényt az Írás szerint: "Szeresd felebarátodat, mint magadat!" - helyesen cselekedtetek. 9 De ha személyválogatók vagytok, bűnt követtek el, és a törvény mint törvényszegőket marasztal el titeket. 10 Mert aki valamennyi törvényt megtartja, de akár csak egy ellen is vét, az valamennyi ellen vétkezett. 11 Mert aki ezt mondta: "Ne paráználkoddj!" - ezt is mondta: "Ne ölj!" Ha pedig nem paráználkods, de ölsz, megszegted a törvényt. 12 Úgy beszéljete, és úgy cselekedjete, mint akiket a szabadság törvénye ítél meg. 13 Mert az ítélet irgalmatlan ahhoz, aki nem cselekedett irgalmasságot, az irgalmasság viszont diadalmaskodik az ítéleten.

14 Testvéreim, mit használ, ha valaki azt mondja, hogy van hite, de cselekedetei nincsenek? Vajon üdvözítheti-e őt egyedül a hit? 15 Ha egy férfi- vagy nőtestvérünknek nincs ruhája, és nincs meg a mindennapi kenyere, 16 valaki pedig ezt mondja nekik közületek: Menjetek el békességgel, melegedjete meg, és lakjatek jól, de nem adjátok meg nekik, amire a testnek szüksége van, mit használ az? 17 Ugyanígy a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában. 18 Viszont mondhatja valaki azt is: Neked hited van, nekem meg cselekedeteim vannak. Mutasd meg nekem a hitedet cselekedetek nélkül, én is meg fogom neked mutatni cselekedeteim alapján a hitemet. 19 Te hiszed, hogy egy az Isten. Jól teszed. Az ördögök is hiszik és rettegnek. 20 Akarod-e hát tudni, te ostoba ember, hogy a hit cselekedetek nélkül meddő? 21 Ábrahám, a mi atyánk, nem cselekedetekből igazult-e meg, amikor fiát, Izsákot felajánlotta az oltáron? 22 Látod tehát, hogy hite együttműködött cselekedeteivel, és cselekedeteiből lett teljessé a hite. 23 Így teljesedett be az Írás, amely azt mondja: "Ábrahám hitt az Úrnak, aki ezért igaznak fogadta el őt", és "Isten barátjának neveztetett". 24 Látjátok tehát, hogy cselekedetekből igazul meg az ember, és nem csupán a hit által. 25 S ugyanígy a parázna Ráháb is, nem cselekedetekből igazult-e meg, amikor befogadta a követeket, és más úton bocsátotta el őket? 26 Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül.

Jak. 3.

1 Testvéreim, ne legyetek sokan tanítók, hiszen tudjátok, hogy súlyosabb ítéletben lesz részünk. 2 Mert sokat vétkezünk mindnyájan: de ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember, meg tudja fékezni az egész testét. 3 Ha a lovak szájába zablát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, egész testüket irányíthatjuk. 4 Íme, a hajókat, bármilyen nagyok, és bármilyen erős szelek hajtják is őket, egy egész kis kormányrúddal oda lehet irányítani, ahova a kormányos akarja. 5 Ugyanígy a nyelv is milyen kicsi testrész, mégis nagy dolgokkal kérkedik. Íme, egy parányi tűz milyen nagy erdőt felgyújthat: 6 a nyelv is tűz, a gonoszság egész világa. Olyan a nyelv tagjaink között, hogy egész testünket beszennyezi, és lángba borítja egész életünket, miközben maga is lángba borul a gyehenna tüzétől. 7 Mindenfajta vadállat és madár, csúszómászó és tengeri állat megszelídíthető: meg is szelídíti az ember; 8 a nyelvet azonban az emberek közül senki sem tudja megszelídíteni, fékezhetetlenül gonosz az, telve halálos méreggel. 9 Ezzel áldjuk az Urat és Atyát, és ezzel átkozzuk az Isten hasonlatosságára teremtett embereket: 10 ugyanabból a szájból jön ki az áldás és az átok. Testvéreim, nem kellene ennek így lennie. 11 Vajon a forrás ugyanabból a nyílásból árasztja-e az édes és a keserű vizet? 12 Avagy teremhet-e, testvéreim, a füge olajbogyót, és a szőlő fügét? Sós forrás sem adhat édes vizet! 13 Kicsoda bölcs és értelmes közöttetek? Mutassa meg a magatartásával, hogy mindent bölcs szelídséggel tesz! 14 Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van a szívetekben, ne kérkedjétek, és ne hazudjatok az igazsággal szemben. 15 Ez a bölcsesség nem felülről jön, hanem földi, testi és ördögi. 16 Mert ahol irigység van, és viszálykodás, ott zűrzavar és mindenféle gonosz tett található. 17 A felülről való bölcsesség először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelkeny, irgalommal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató. 18 Az igazság gyümölcse békességben vettetik el azoknak, akik békességet teremtenek.

Jak. 4.

1 Honnan vannak viszályok és harcok közöttetek? Nem a tagjaitokban dúló önző kívánságok okozzák-e ezeket? 2 Kívántok valamit, és nem kapjátok meg, öltök és irigykedtek, de nem tudtok célt érni, harcoltok és viszálykodtok. Mégsem kapjátok meg azért, mert nem kéritek. 3 Vagy ha kéritek is, nem kapjátok meg, mert rosszul kéritek: csupán élvezeteitekre akarjátok azt eltékozolni. 4 Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok-e, hogy a világgal való barátság ellenségeskedés az Istennel? Ha tehát valaki a világgal barátságot köt, ellenségévé válik az Istennek. 5 Vagy azt gondoljátok, hogy az Írás ok nélkül mondja: "Irigységre kívánkozik a lélek, amely bennünk lakozik?" 6 De még nagyobb kegyelmet is ad, ezért mondja: "Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmét adja". 7 Engedelmeskedjétek azért az Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek. 8 Közeledjétek az Istenhez, és ő közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg a kezeteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg a szíveteket, ti kétlelkűek. 9 Gyötrődjétek, gyászoljatok és sírjatok, nevetésetek forduljon gyászra, örömtök szomorúságra. 10 Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és ő felmagasztal titeket. 11 Ne rágalmazzátok egymást, testvéreim. Aki testvérét rágalmazza vagy ítélkezik felette, az a törvényt rágalmazza, és a törvény felett ítélkezik. Ha pedig a törvény felett ítélkezel, nem megtartója, hanem ítélőbírája vagy a törvénynek. 12 Egy a törvényadó és az ítélőbíró, aki megmenthet és elveszthet. De ki vagy te, hogy ítélkezel felebarátod felett? 13 Tehát akik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztendőt, kereskedünk és nyereséget szerzünk; 14 azt sem tudjátok, mit hoz a holnap! Mert a ti életetek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik. 15 Inkább ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja és élünk, és ezt vagy azt fogjuk cselekedni. 16 Ti azonban most kérkedtek elbizakodottságotokban: minden ilyen kérkedés gonosz. 17 Aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak.

Jak. 5.

1 Tehát, ti gazdagok, sírjátok és jajgassatok a bekövetkező nyomorúságaitok miatt! 2 Gazdagságotok megrothadt, ruháitokat megrágta a moly, 3 aranyotok és ezüstötök megrozsdásodott, és rozsdája ellenetek tanúskodik, és megemészti testeteket, mint a tűz. Kincseket gyűjtöttetek még az utolsó napokban is. 4 Íme, a földjeiteket learató munkások bére, amelyet visszatartottatok, égre kiált, és az aratók panasza eljutott a Seregek Urának a fülébe. 5 Dőzsöltetek a földön és tobzódtatok, hizlaltatok a szíveteket, mint az áldozati állat levágásának napján. 6 Elítéltétek, megöltétek az igazat, s ő nem állt ellen nektek. 7 Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteleig. Íme, a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap. 8 Legyetek tehát ti is türelemmel, és erősítsétek meg a szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van. 9 Ne panaszkodjatok, testvéreim, egymásra, hogy el ne ítéltessetek! Íme, a bíró az ajtó előtt áll. 10 Vegyetek példát, testvéreim, a szenvedésben és a türelemben a prófétákról, akik az Úr nevében szóltak. 11 Íme, boldognak mondjuk azokat, akik túrni tudtak a szenvedésekben. Jób állhatatosságáról hallottatok, és láttátok, hogyan intézte a sorsát az Úr; mert igen irgalmas és könyörületes az Úr. 12 Mindenekelőtt pedig, testvéreim, ne esküdjete se az égre, se a földre, se más egyébire. Hanem legyen a ti igenetek igen és a ti nemetek nem, hogy ítélet alá ne essetek. 13 Szenvet-e valaki közöttetek? Imádkozzék! Öröme van-e valakinek? Énekeljen dicséretet! 14 Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. 15 És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt, sőt ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer. 16 Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatek egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének. 17 Illés ugyanolyan ember volt, mint mi, és amikor buzgón imádkozott azért, hogy ne legyen eső, nem is volt eső a földön három évig és hat hónapig. 18 Aztán ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld meghozta termését. 19 Testvéreim, ha valaki közöttetek eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti valaki, 20 tudja meg, hogy aki megtérített egy bűnöst a tévelygés útjáról, megmenti annak a lelkét a haláltól, és sok bűnt elfedez.

Péter első levele

1Pt. 1.

1 Péter, Jézus Krisztus apostola, Pontusz, Galácia, Kappadócia, Ázsia és Bitinia szórványában élő jövevényeknek, akik ki vannak választva 2 az Atya Isten eleve elrendelése szerint a Lélek megszentelő munkája által az engedelmességre és a Jézus Krisztus vérével való meghintésre: Kegyelem és békesség adassék nektek bőségesen. 3 Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjá szült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre, 4 arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra. 5 Titeket pedig Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időben. 6 Ezen örvendeztek, noha most, mivel így kellett lennie, egy kissé megszorodtatok különféle kísértések között, 7 hogy a ti megpróbált hitetek, amely sokkal értékesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aragnál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltónak bizonyuljon a dicséretre, dicsőségre és tisztességre. 8 Őt szeretitek, pedig nem láttátok, őbenne hisztek, bár most sem látjátok, és kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek, 9 mert elértétek hitetek célját, lelketek üdvösségét. 10 Ezt az üdvösséget keresték és kutatták a próféták, akik a nektek szánt kegyelemről prófétáltak, 11 kutatva, hogy melyik vagy milyen időről tett kijelentést a Krisztus bennük levő Lelke, amikor előre bizonyosságot tett a Krisztusra váró szenvedésekről, és az ezeket követő dicsőségről. 12 Ők azt a kijelentést kapták, hogy nem maguknak, hanem nektek szolgálnak azokkal, amikről most az evangélium hirdetői prédikálnak nektek a mennyből küldött Szentlélek által, és amikbe angyalok vágyakoznak beletekinteni.

13 Ezért tehát elméteket felkészítve, legyetek józanok és teljes bizonyossággal reménykedjétek abban a kegyelemben, amelyet Jézus Krisztus megjelenésekor kaptok. 14 Mint engedelmes gyermekek ne igazodjatok azokhoz a korábbi vágyaitokhoz, amelyek tudatlanságotok idején voltak bennetek, 15 hanem - mivel ő, a Szent hívott el titeket - magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban, 16 úgy, amint meg van írva: "Szentek legyetek, mert én szent vagyok." 17 Ha pedig mint Atyátokat hívjátok őt segítségül, aki személyválogatás nélkül ítél meg mindenkit cselekedete szerint, félelemmel töltsétek el jövevényiségetek idejét, 18 tudván, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódotokból, 19 hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a véren. 20 Ő ugyan a világ teremtése előtt kiválasztatott, de az idők végén jelent meg tiértetek, 21 akik általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és dicsőséget adott neki, hogy hitetek Istenbe vetett reménység is legyen. 22 Tisztítsátok meg lelketeket az igazság iránti engedelmességgel képmutatás nélküli testvérszeretetre, egymást kitartóan, tiszta szívből szeressétek, 23 mint akik nem romlandó, hanem romolhatatlan magból születettek újjá, Isten élő és maradandó igéje által. 24 "Mert minden test olyan, mint a fű, és minden dicsősége, mint a mező virága: megszárad a fű, és virága elhull, 25 de az Úr beszéde megmarad örökké". Ez pedig az a beszéd, amelyet hirdettek nektek.

1Pt. 2.

1 Levette tehát minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigységet és minden rágalmazást, 2 mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjete az üdvösségre; 3 mivel megízleltétek, hogy jóságos az Úr. 4 Járuljatok őhozzá, mint élő kőhöz, amelyet az emberek ugyan megvetettek, amely azonban Isten előtt "kiválasztott és drága"; 5 ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által. 6 Ezért áll ez az Írásban: "Íme, leteszek Sionban egy kiválasztott drága sarokkővet, és aki hisz benne, nem szégyenül meg". 7 Néktek, a hívőknek drága kincs; a hitetleneknek pedig az a kő, amelyet megvetettek az építők, sarokkővé lett, 8 megütközés kövévé és botránkozás sziklájává; azok beleütköznek, mert nem engedelmeskednek az igének. Ők erre is rendeltettek. 9 Ti azonban választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdesséte nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket; 10 akik egykor nem az ő népe voltatok, most pedig Isten népe vagytok, akik számára nem volt irgalom, most pedig irgalomra találtatok. 11 Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket: tartózkodjatok a testi vágyaktól, amelyek a lélek ellen harcolnak. 12 Tisztességesen éljete a pogányok között, hogy ha valamivel rágalmaznak titeket, mint gonosztevőket, a ti jó cselekedeteiteket látva, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján.

13 Engedelmeskedjete minden emberi rendnek az Úrért, akár a királynak, mint a legfőbb hatalomnak, 14 akár a helytartóknak, mint akiket ő küld a gonosztevők megbüntetésére és a jót cselekvők megdicsérésére. 15 Mert Isten akarata az, hogy jót cselekedve némítsátok el az értelmetlen emberek tudatlanságát, 16 mint szabadok: nem úgy, mint akik a szabadságot a gonoszság takarójául használják, hanem mint Isten szolgálói. 17 Mindenkinek adjátok meg a tiszteletet, a testvéreket szeresséte, az Istent féljete, a királyt tiszteljete.

18 Ti szolgálak pedig teljes félelemmel engedelmeskedjete uraitoknak, ne csak a jóknak és méltányosoknak, hanem a kíméletleneknek is. 19 Mert kegyelem az, ha valaki Istenre néző lelkiismerettel tűr el sérelmeket, amikor igazságtalanul szenved. 20 De milyen dicsőség az, ha kitartóan tűritek a hibátok miatt kapott verést? Ellenben ha kitartóan cselekszete a jót, és tűritek érte a szenvedést, az kedves az Isten szemében. 21 Hiszen erre hívatatok el, mivel Krisztus is szenvedett értete, és példát hagyott rátok, hogy az ő nyomdokait kövesséte: 22 ő nem tett bünt, álnokság sem hagyta el a száját, 23 mikor gyalázták, nem viszonzta a gyalázást; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta ezt arra, aki igazságosan ítél. 24 Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg. 25 Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértete lelketek pásztorához és gondviselőjéhez.

1Pt. 3.

1 Ugyanígy, ti asszonyok, engedelmeskedjétek férjeteknek, hogy ha közülük egyesek nem engedelmeskednek az igének, feleségük magaviselete szavak nélkül is nyerje meg őket, 2 felfigyelve istenfélő és tiszta életetekre. 3 Ne a külső dísz legyen a ti ékességeitek, ne a hajfonogatás, arany ékszerek felrakása vagy különféle ruhák felöltése, 4 hanem a szív elrejtett embere a szelíd és csendes lélek el nem múló díszével: ez értékes az Isten előtt. 5 Egykor a szent asszonyok is, akik az Istenben reménykedtek, így díszítették magukat: engedelmeskedtek férjüknek, 6 ahogyan Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, és urának nevezte őt. Az ő leányai leszek, ha jót tesztek, és ha nem féltek semmiféle fenyegetéstől. 7 És ugyanígy, ti férfiak is, megértően éljétek együtt feleségeitekkel, mint a gyengébb féllel, adjátok meg nekik a tiszteletet mint örökös társaitoknak is az élet kegyelmében, hogy a ti imádkozásotok ne ütközzék akadályba.

8 Végül pedig legyetek mindnyájan egyetértők, együttérzők, testvérszeretők, könyörületesek, alázatosak. 9 Ne fizessetek a gonoszért gonosszal, vagy a gyalázkodásért gyalázkodással, hanem ellenkezőleg: mondjátok áldást, hiszen arra hívatotok el, hogy áldást örököljétek.

10 Mert aki szeretne örülni az életnek, és jó napokat látni, óvja nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot;

11 forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót, keresse és kövesse a békességet;

12 mert az Úr szeme az igazakon van, és füle az ő könyörgésükre figyel, az Úr arca pedig a gonoszt cselekvők ellen fordul.

13 De ki az, aki bántalmaz titeket, ha buzgón igyekeztek a jóra? 14 De még ha szenvednétek is az igazságért, akkor is boldogok vagytok; a fenyegetésüktől pedig ne ijedjétek meg, se meg ne rettenjétek. 15 Ellenben az Urat, a Krisztust tartsátok szentnek szívetekben, és legyetek készen mindenkor számot adni mindenkinek, aki számon kéri tőletek a bennetek élő reménységet. 16 Ezt pedig szelíden és tisztelettudóan, jó lelkiismerettel tegyétek, hogy amivel rágalmaznak titeket, abban megszégyenüljenek azok, akik gyalázzák a ti Krisztusban való jó magatartásotokat. 17 Mert jobb jót, mint gonoszt cselekedve szenvedni, ha ez az Isten akarata.

18 Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az igaz a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen minket, miután halálra adatott test szerint, de megelevenítettett Lélek szerint. 19 Így ment el a börtönben levő lelkekhez is, és prédikált azoknak, 20 akik egykor engedetlenségűk voltak, amikor az Isten türelmesen várakozott a Nőé napjaiban a bárka készítésekor. Ebben kevés, szám szerint nyolc lélek menekült meg a vízen át. 21 Most pedig titeket is megment ennek képmása, a keresztség, amely nem a test szennyének lemosása, hanem könyörgés Istenhez jó lelkiismeretért a feltámadt Jézus Krisztus által, 22 aki miután felment a mennybe, az Isten jobbán van, és alávetettek neki angyalok, hatalmasságok és erők.

1Pt. 4.

1 Mivel tehát Krisztus testben szenvedett, vértézzétek fel magatokat azzal a felismeréssel, hogy aki testileg szenved, az elszakad a bűntől, 2 hogy többé ne emberi vágyak, hanem az Isten akarata szerint éljétek le testi életetek hátralevő idejét. 3 Bizony, elég volt abból, hogy a múltban a pogányok szokása szerint kicsapongásokban, kívánságokban, részegeskedésekben, dorbézolásokban, tivornyázásokban és szentségtelen bálványimádásokban éltetek. 4 Azért haragusznak rátok, sőt káromolják Istent, mert nem rohantok velük együtt a kicsapongásnak ugyanabba a posványába. 5 De számot fognak adni annak, aki készül ítélni élőket és holtakat. 6 Mert a holtaknak is azért hirdettetett az evangélium, hogy testben, emberi mértékek szerint ítéltessenek meg, de éljenek Isten szerint lélekben.

7 Mindennek a vége pedig már közel van: legyetek tehát bölcsek és józanok, hogy imádkozhassatok. 8 Mindenekelőtt az egymás iránti szeretet legyen kitartó bennetek, mert a szeretet sok bűnt elfedez. 9 Legyetek egymással vendégszeretők zúgolódás nélkül. 10 Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai: 11 ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt az Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor az Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.

12 Szeretteim! A szenvedés tüze miatt, amely megpróbáltatásul támadt közöttetek, ne háborogjatok úgy, mintha valami meglepő dolog érne titeket. 13 Sőt amennyire részesültök a Krisztus szenvedésében, annyira örüljétek, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is ujjongva örülhessetek. 14 Boldogok vagytok, ha gyaláznak titeket a Krisztus nevéért, mert a dicsőség Lelke, az Isten Lelke megnyugszik rajtatok. 15 Közületek tehát senki se szenvedjen mint gyilkos, mint tolvaj, mint gonosztevő, vagy mint más dolgába avatkozó. 16 Ha azonban valaki mint keresztyén szenved, ne szégyenkezzék, hanem dicsőítse Istent ezzel a névvel. 17 Mert itt van az az idő, amikor elkezdődik az ítélet az Isten háza népén. Ha pedig először rajtunk kezdődik, akkor mi lesz a vége azoknak, akik nem hisznek az Isten evangéliumában? 18 És ha az igaz is alig menekül meg, akkor hova lesz az istentelen és a bűnös? 19 Akik tehát az Isten akaratából szenvednek, azok is - jót cselekedve - ajánlják lelküket a hű Teremtőnek.

1Pt. 5.

1 A közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbitertárs és Krisztus szenvedésének tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese: 2 legeltessétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkedésből, hanem készségesen; 3 ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak. 4 És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját. 5 Ugyanúgy, ti ifjabbak: engedelmeskedjétek az idősebbeknek, egymás iránt pedig valamennyien legyetek alázatosak, mert az Isten a gőgösöknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.

6 Alázzátok meg tehát magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. 7 Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok. 8 Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségetek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kitényeljen el: 9 álljatok ellene a hitben szilárdan, tudván, hogy ugyanazok a szenvedések telnek be testvéreiteken e világban. 10 A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni. 11 Övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.

12 Szilvánusz által, aki - mint gondolom - hűséges testvéretek, röviden írtam, bátorítva titeket és bizonyosságot téve arról, hogy az az Isten igazi kegyelme, amelyben álltok. 13 Köszönt titeket a veletek együtt kiválasztott babiloni gyülekezet és Márk, az én fiam. 14 Köszöntsétek egymást a szeretet csókjával. Békesség mindnyájatoknak, akik a Krisztusban vagytok.

Péter második levele

2Pt. 1.

1 Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola, mindazoknak, akik velünk együtt ugyanabban a drága hitben részesültek Istenünk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus igazsága által: 2 Kegyelem és békesség adassék néktek bőszégesen az Istennek és a mi Urunknak, Jézusnak megismerésében.

3 Az ő isteni ereje megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre való, azáltal, hogy megismertük őt, aki saját dicsőségével és erejével hívott el minket. 4 Ezek által kaptuk meg azokat az ígéreteket, amelyek nekünk drágák, sőt a legnagyobbak: hogy általuk isteni természet részeseivé legyetek és megmeneküljetez attól a pusztulástól, amelyet a kívánság okoz a világban. 5 Éppen ezért minden igyekezetetekkel törekedjetez arra, hogy a hitetekben mutassátok meg az igaz emberséget, az igaz emberségben ismeretet, 6 az ismeretben önuralmat, az önuralomban állhatatosságot, az állhatatosságban kegyességet, 7 a kegyességben testvéri szeretetet, a testvéri szeretetben pedig minden ember iránti szeretetet. 8 Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem leszetez a mi Urunk Jézus ismeretében sem tétlenek, sem terméketlenek. 9 Akiben pedig ezek nincsenek meg, az vak, rövidlátó, és elfeledkezett arról, hogy régi bűneiből megtisztult. 10 Ezért tehát, testvéreim, igyekezzetez még jobban megerősítene elhívátásotokat és kiválasztásotokat, mert ha ezt teszetez, nem fogtok megbotlani soha. 11 És így dicsőségesen fogtok bemenni a mi Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus örök országába.

12 Ezért ezekre mindig emlékeztetni foglak titeket, bár ismeretez mindezt, és a közöttünk jelenlevő igazságban szilárdak vagytok. 13 De helyesnek tartom, hogy míg ebben a földi porsátorban vagyok, emlékeztetéssel ébresztgessetez titeket. 14 Mert tudom, hogy hamar leteszem porsátoromat, amint a mi Urunk Jézus Krisztus is kijelentetez nekem. 15 Igyekeztem azonban, hogy elköltözésem után is mindig megemlékezhessetez ezekről. 16 Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletez a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését, hanem úgy, hogy szemtanúi voltunk isteni fenségének. 17 Mert amikor az Atya Istentől tisztességet és dicsőséget nyert, és ilyen szózatot intézett hozzá a felséges dicsőség: "Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm", 18 ezt a mennyből jött szózatot mi hallottuk, mert együtt voltunk vele a szent hegyen. 19 Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól teszetez, ha mint sötét helyen világító lámpásra figyeltez, amíg felragyog a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben. 20 Mindenekelőtt tudnotok kell, hogy az Írás egyetlen próféciaja sem ered önkényes magyarázatból, 21 mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szentlélektől indítatva szólaltak meg az Istentől küldött emberek.

2Pt. 2.

1 De voltak a nép körében hamis próféták is, mint ahogyan közöttetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnokségeket fognak közétek becsempészni. Ezekkel megtagadják az Urat, aki őket megváltotta, így gyors pusztulást hoznak magukra. 2 Sokan fogják követni kicsapongásaikat, akik miatt káromolni fogják az igazság útját, 3 benneteket pedig szép szavakkal fognak kifosztani kapzsiságukban. Ellenük már régóta készen van az ítélet, és nem kerülnek el kárhozataikat. 4 Mert az Isten nem kímélte meg a bűnbe esett angyalokat sem, hanem az alvilág sötét mélységébe taszította őket, hogy őrizetben maradjanak az ítéletig. 5 Nem kímélte meg az őskor világát sem, hanem csak Nóét, az igazság hirdetőjét őrizte meg nyolcadmagával, amikor özönvízzel borította el az istentelenek világát. 6 Elhamvasztotta és pusztulásra ítélte Sodoma és Gomora városát, intő példaként azoknak, akik istentelenül élnek. 7 Viszont az igaz Lótot megszabadította, aki szenvedett az elvetemültek kicsapongó viselkedésétől. 8 Mert ennek az embernek az igaz lelke napról napra gyötrődött közöttük gonosz cselekedeteiket látva és hallva. 9 Éppen így meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésből, a gonoszokat pedig büntetések között tudja megtartani az ítélet napjára. 10 Különösen azokat, akik tisztátalan vágyaik után mennek, és az Isten felségét megvetik. Ezek vakmerők, elbizakodottak, akik attól sem rettennek vissza, hogy dicsőséges hatalmakat káromoljanak, 11 holott még az angyalok sem mondanak ezekre az Úr előtt kárhozható ítéletet, jóllehet erőben és hatalomban felülmúlják őket. 12 Ezek pedig azt káromolják, amit nem ismernek, mint az okatlan állatok, amelyek természettől fogva megfogásra és levágásra valók; de hozzájuk hasonlóan is fognak elpusztulni. 13 Ez lesz gonoszságuk bére. Ezek gyönyörűségnek tartják a naponkénti dőzsölést: szennyfoltok és szégyenfoltok ők, akik álnokságaikban tobzódnak, amikor együtt lakmároznak veletek. 14 Szemük parázna vággyal van tele, és telhetetlenek a bűnben, elcsábítják az állhatatlan lelkeket, szívük gyakorlott a kapzsiságban, átok gyermekei. 15 Ezek elhagyták az egyenes utat, eltévelyedtek, és követték Bálámnak, Beór fiának útját, aki a gonoszság bérét szerette, 16 de aki vétkéért feddést kapott: egy néma igavonó állat emberi hangon szólalt meg, és megakadályozta a próféta esztelenségét. 17 Ezek víztelen források, forgószéltől sodort ködfoszlányok, akiknek a sötétség homálya van fenntartva. 18 Mert üres, fellengzős szólamokat hangoztatva testi vágyaik kiélésére csábítják feslett életükkel azokat, akik nemrég szakadtak el a tévelygésben élőkől. 19 Szabadságot ígérnek nekik, bár maguk a romlottság szolgái, mert mindenki rabja lesz annak, ami legyőzte. 20 Mert ha az Úrnak és az Üdvözítő Jézus Krisztusnak megismerése által megszabadultak a világ förtelmeitől, de ismét belekeveredve azokba elbuknak; ez az utóbbi állapotuk rosszabb lesz az elsőnél. 21 Mert jobb lett volna nekik, ha meg sem ismerik az igazság útját, minthogy azt megismerve elforduljanak a nekik adott szent parancsolattól. 22 De betelt rajtuk az igaz példabeszéd: "A kutya visszatér a maga okádására", és: "A megfürdött disznó sárban hempereg!"

2Pt. 3.

1 Ez már a második levél, szerettem, amelyet hozzátok írok: ezekben emlékeztetés által ébresztgetem tiszta gondolkozásokat, 2 hogy eszetekbe jussanak a szent próféták előre megmondott szavai, és apostolaitoknak az Úrtól és Üdvözítőtől kapott parancsolatai. 3 Tudjátok meg elsősorban azt, hogy az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek, 4 és ezt kérdezzétek: "Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert mióta az atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van." 5 Mert rejtve marad előttük, szándékosan meg is feledkeznek róla, hogy egek régóta voltak, és föld is, amely vízből és víz által állt elő az Isten szavára. 6 Ez által az isteni szó által az akkori világ özönvízzel elárasztva elpusztult, 7 a mostani egek és a föld pedig ugyanezen szó által megkímélve megmaradtak, hogy tűznek tartassanak fenn az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára. 8 Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek, szerettem, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap. 9 Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elvesszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen. 10 De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta levő alkotások is megégnek. 11 Mivel pedig mindezek így felbomlanak, milyen szentül és kegyesen kell nektek élnetek, 12 akik várjátok és siettetitek az Isten napjának eljövését, amikor majd az egek lángolva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak! 13 De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyben igazság lakik.

14 Ezért tehát, szerettem, minthogy ezeket várjátok, igyekezzetek, hogy ő tisztának és feddhetetlennek találjon bennetek békességben. 15 A mi Urunk hosszú túrését pedig üdvösnek tartjátok, ahogyan szeretett testvérünk, Pál is megírta nektek - a neki adott bölcsesség szerint - 16 szinte minden levélben, amikor ezekről szól. Ezekben van néhány nehezen érthető dolog, amelyeket a tanulatlanok és az állhatatlanok kiforgatnak, mint más írásokat is a maguk vesztére.

17 Ti tehát szerettem, mivel előre tudjátok ezt, vigyázzatok, hogy az elvetemültek tévelygése el ne sodorjanak, és saját biztos meggyőződésüket el ne veszítsétek. 18 Inkább növekedjétek a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban!

János első levele

1Jn. 1.

1 Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit megfigyeltünk, amit kezünkkel is megtapintottunk, azt hirdetjük az élet igéjéről. 2 Mert megjelent az élet, mi pedig láttuk, és bizonyosságot teszünk róla, és ezért hirdetjük nektek is az örök életet, amely azelőtt az Atyánál volt, most pedig megjelent nekünk. 3 Amit tehát láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségetek legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal. 4 Ezt azért írjuk meg nektek, hogy örömünk teljes legyen.

5 Ez pedig az az üzenet, amelyet tőle hallottunk, és hirdetünk nektek, hogy az Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség. 6 Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele, és a sötétségben járunk, akkor hazudunk, és nem cselekszük az igazságot. 7 Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. 8 Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűnünk, önmagunkat csaljuk meg, és nincs meg bennünk az igazság. 9 Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól. 10 Ha azt mondjuk, hogy nem vagyunk bűnösök, hazuggá tesszük őt, és nincs meg bennünk az ő igéje.

1Jn. 2.

1 Gyermekeim, ezt azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek; ha pedig vétkezik valaki, van pártfogónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus, 2 mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért; de nemcsak a mienkért, hanem az egész világ bűnéért is. 3 És abból tudjuk meg, hogy ismerjük őt, ha megtartjuk az ő parancsolatait. 4 Aki azt mondja: ismerem őt, de nem tartja meg parancsolatait, az hazug, és abban nincs meg az igazság, 5 aki pedig megtartja az ő igéjét, abban igazán teljessé lett az Isten szeretete. Ebből tudjuk meg, hogy őbenne vagyunk. 6 Aki azt mondja, hogy őbenne van, annak magának is úgy kell élnie, ahogyan ő élt.

7 Szeretteim, nem új parancsolatot írok nektek, hanem egy régi parancsolatot, amely kezdettől fogva megvan nálatok: ez a régi parancsolat az az ige, amelyet hallottatok. 8 Viszont új parancsolatot írok nektek: azt, ami igaz őbenne és tibennetek, hogy múlik a sötétség, és már fénylik az igazi világosság. 9 Aki azt mondja, hogy a világosságban van, de gyűlöli a testvérét, az még mindig a sötétségben van. 10 Aki szereti a testvérét, az a világosságban van, és nincs benne semmi megbotránkoztató; 11 aki pedig gyűlöli a testvérét, az a sötétségben van, és a sötétségben jár, és nem tudja, hova megy, mert a sötétség megvakította a szemét.

12 Írok nektek, gyermekek, mert megbocsáttattak bűneitek az ő nevéért. 13 Írok nektek, apák, mert ismeritek azt, aki kezdettől fogva van. Írok nektek, ifjak, mert legyőztétek a gonoszt. 14 Írtam nektek, gyermekek, mert ismeritek az Atyát. Írtam nektek, apák, mert ismeritek azt, aki kezdettől fogva van. Írtam nektek, ifjak, mert erősek vagytok, és Isten igéje lakik bennetek, azért legyőztétek a gonoszt. 15 Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete. 16 Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, a szem kívánsága, és az étellel való kérdés, nem az Atyától, hanem a világtól van. 17 A világ pedig elmúlik, és annak kívánsága is; de aki Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.

18 Gyermekeim, itt az utolsó óra, és amint hallottátok, hogy antikrisztus jön, most meg is jelent; mégpedig sok antikrisztus jelent meg: ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra. 19 Közülünk indultak el, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, megmaradtak volna közöttünk. De nyilvánvalóvá kellett lennie, hogy nem mind közülünk valók. 20 Nektek pedig kenetek van a Szenttől, és ezt tudjátok is mindnyájan. 21 Nem azért írtam nektek, mintha nem tudnátok az igazságot, hanem azért, mert tudjátok az igazságot, és azt, hogy semmiféle hazugság sem származhat az igazságból. 22 Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, mert tagadja az Atyát és a Fiút. 23 Aki tagadja a Fiút, azé nem lehet az Atya sem. Aki vallja a Fiút, azé az Atya is. 24 Amit tehát ti kezdettől fogva hallottatok, az maradjon meg bennetek! Ha megmarad bennetek az, amit kezdettől fogva hallottatok, akkor megmaradtok ti is a Fiúban és az Atyában. 25 Az az ígéret pedig, amelyet ő maga ígért nekünk, az örök élet. 26 Ezt azokról írtam nektek, akik megtevesztenek titeket, 27 de bennetek megvan az a kenet is, amelyet tőle kaptatok, ezért nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket; sőt amire az ő kenete tanít meg titeket, az igaz, és nem hazugság; és ahogyan megtanított titeket, úgy maradjatok meg őbenne. 28 Mármost, gyermekeim, maradjatok meg őbenne, hogy amikor megjelenik, bizalmunk legyen iránta, és meg ne szégyenítsen minket eljövetelekor. 29 Ha tudjátok, hogy ő igaz, ismerjétek fel, hogy aki az igazságot cselekszi, az is mind tőle született.

1Jn. 3.

1 Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismerte meg őt. 2 Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlóvá leszünk hozzá, és olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában. 3 Ezért akiben megvan ez a reménység, megtisztítja magát, mint ahogyan ő is tiszta. 4 Aki bűnt cselekszik, törvényszegést követ el, mert a bűn törvényszegés. 5 Azt pedig tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy elvegye a bűnöket, és hogy őbenne nincsen bűn. 6 Aki őbenne marad, az nem vétkezik: aki vétkezik, az nem látta őt, és nem is ismeri őt. 7 Gyermekeim, senki meg ne tévesszen titeket: aki az igazságot cselekszi, az igaz, mint ahogyan ő is igaz. 8 Aki a bűnt cselekszi, az az ördögtől van, mert az ördög cselekszi a bűnt kezdettől fogva. Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. 9 Aki az Istentől született, az nem cselekszik bűnt, mert az ő magja van benne, és nem vétkezhetsz, mert az Istentől született. 10 Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki nem cselekszi az igazságot, nem az Istentől van, és az sem, aki nem szereti a testvérét. 11 Mert ez az az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást; 12 nem úgy, mint Kain, aki a gonosztól volt, és meggyilkolta a testvérét. És miért gyilkolta meg? Mert az ő cselekedetei gonoszak voltak, a testvére cselekedetei pedig igazak.

13 Ne csodálkozzatok, testvéreim, ha gyűlöl titeket a világ. 14 Mi tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük testvéreinket: aki nem szereti a testvérét, az a halálban van. 15 Aki gyűlöli a testvérét, az embergyilkos; azt pedig tudjátok, hogy az embergyilkosnak nincs örök élete. 16 Abból ismerjük a szeretetet, hogy ő az életet adta értünk; ezért mi is tartozunk azzal, hogy életünket adjuk testvéreinkért. 17 Aki pedig világi javakkal rendelkezik, de elnézi, hogy a testvére szükséget szenved, és bezárja előtte a szívét, abban hogyan lehetne az Isten szeretete?

18 Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan. 19 Ebből tudható, hogy az igazságból valók vagyunk. És akkor az ő színe előtt azzal biztatjuk a szívünket, 20 hogy bár a szívünk elítél, Isten mégis nagyobb a mi szívünknél, és mindent tud. 21 Szeretteim, ha pedig a szívünk nem ítél el, bizalommal szólhatunk Isten előtt; 22 és amit kérünk, megkapjuk tőle, mert megtartjuk parancsolatait, és azt tesszük, ami kedves őelőtte. 23 Az ő parancsolata pedig az, hogy higgyünk az ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, ahogyan erre parancsolatot adott nekünk. 24 Aki pedig megtartja az ő parancsolatait, az őbenne marad, és ő is abban; és ezt, hogy ő bennünk van, abból tudjuk meg, hogy a Lelkéből adott nekünk.

1Jn. 4.

1 Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy azok az Istentől valók-e, mert sok hamis próféta jött el a világba. 2 Az Isten Lelkét erről ismeritek meg: amelyik lélek vallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van. 3 Amelyik lélek pedig nem vallja Jézust, az nem az Istentől van. Ez az antikrisztus lelke, amelyről hallottátok, hogy eljön, most pedig már a világban van. 4 Ti Istentől valók vagytok, gyermekeim, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van. 5 Ők a világból valók, ezért a világ szerint beszélnek, és a világ rájuk hallgat. 6 Mi Istentől valók vagyunk: aki ismeri Istent, az hallgat ránk, aki nem Istentől van, az nem hallgat ránk. Erről ismerjük meg az igazság lelkét és a tévelygés lelkét. 7 Szeretteim, szeressük egymást; mert a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent; 8 aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg az Istent; mert Isten szeretet. 9 Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala. 10 Ez a szeretet, és nem az, ahogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért. 11 Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeressük egymást. 12 Istent soha senki sem látta: ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk, és az ő szeretete lett teljessé bennünk. 13 Abból tudjuk, hogy benne maradunk, és ő mibennünk, hogy a maga Lelkéből adott nekünk. 14 És mi láttuk, és mi teszünk bizonyosságot arról, hogy az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül. 15 Ha valaki vallja, hogy Jézus Isten Fia, abban Isten marad, ő pedig Istenben; 16 és mi ismerjük és hisszük azt a szeretetet, amellyel Isten szeret minket. Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne. 17 Abban lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizalommal tekinthetünk az ítélet napja felé, mert ahogyan ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban. 18 A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrellemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben. 19 Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket. 20 Ha valaki azt mondja: "Szeretem Istent", a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát. 21 Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is.

1Jn. 5.

1 Aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született, és aki szereti azt, aki szülte, azt is szereti, aki attól született. 2 Abból tudjuk meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, ha szeretjük Istent, és megtartjuk az ő parancsolatait. 3 Mert az az Isten iránti szeretet, hogy parancsolatait megtartjuk, az ő parancsolatai pedig nem nehezek. 4 Mert minden, ami Istentől született, legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. 5 Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia? 6 Ő az a Jézus Krisztus, aki eljött víz és vér által: nemcsak a víz által, hanem a víz és a vér által; a Lélek pedig bizonyóságot tesz róla, mert a Lélek az Igazság. 7 Mert hárman vannak, akik bizonyóságot tesznek: 8 a Lélek, a víz, a vér; és ez a három egy. 9 Elfogadjuk ugyan az emberek bizonyágtételét, de Isten bizonyágtétele nagyobb; mert Isten bizonyágtétele az, amellyel Fiáról tesz bizonyóságot. 10 És aki hisz Isten Fiában, abban megvan ez a bizonyágtétel. Aki nem hisz Istennek, az hazuggá teszi őt, mert nem hisz abban a bizonyágtételben, amellyel Isten bizonyóságot tesz Fiáról. 11 Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. 12 Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. 13 Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van. 14 Az iránta való bizalmunk pedig azt jelenti, hogy ha valamit az ő akarata szerint kérünk, meghallgat minket. 15 Ha pedig tudjuk, hogy bármit kérünk, meghallgat minket, akkor tudjuk, hogy már megkaptuk, amit kértünk tőle. 16 Ha valaki látja, hogy a testvére nem halálos bűnt követ el, könyörögjön érte, és életet fog adni annak, aki nem halálos bűnt követ el. Van halálos bűn: nem az ilyen esetre mondom, hogy könyörögjön. 17 Minden gonoszság bűn, de van nem halálos bűn is. 18 Tudjuk, hogy aki Istentől született, nem vétkezik, sőt aki Istentől született, az vigyáz magára, és a gonosz meg sem érinti. 19 Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ a gonosz hatalmában van. 20 De tudjuk, hogy eljött az Isten Fia, és képességet adott nekünk arra, hogy felismerjük az Igazat; és ezért vagyunk az Igazban, az ő Fiában, a Jézus Krisztusban. Ő az igaz Isten és az örök élet. 21 Gyermekeim, őrizkedjétek a bálványoktól!

János második levele

2Jn. 1.

1 Én, a presbiter, a kiválasztott Úrnőnek és gyermekeinek, akiket igazán szeretek; és nemcsak én, hanem mindenki, aki ismeri az igazságot, 2 akiket azért az igazságért szeretek, amely bennünk van, és velünk lesz örökké. 3 Legyen velünk kegyelem, irgalom, békesség az Atya Istentől és a Jézus Krisztustól, az Atya Fiától igaz szeretettel. 4 Nagyon örültem, hogy találtam gyermekeid között olyanokat, akik igazságban járnak, úgy, ahogyan parancsot kaptunk erre az Atyától. 5 Nem úgy kérlek téged, Úrnőm, mintha új parancsolatot írnék neked, sőt azt írom, ami kezdettől fogva a miénk volt: hogy szeressük egymást. 6 Ez a szeretet pedig azt jelenti, hogy az ő parancsai szerint élünk: ez a parancs viszont az, amelyről kezdettől fogva hallottátok, hogy aszerint kell élnetek. 7 Mert sok hitető jött el a világba, akik nem vallják, hogy Jézus Krisztus testben jött el: ez a hitető és az antikrisztus. 8 Vigyázzatok magatokra, hogy ne veszítsétek el, amit elértünk munkánkkal, hanem teljes jutalmat kapjatok. 9 Aki túllép ezen, és nem marad meg a Krisztus tanításában, abban nincs benne Isten; aki megmarad a tanításban, abban benne van az Atya is, meg a Fiú is. 10 Ha valaki hozzátok érkezik, és nem ezt a tanítást viszi, ne fogadjátok be a házatokba, és ne köszöntsétek, 11 mert aki köszönti, közösséget vállal annak gonosz cselekedeteivel. 12 Sok írnivalóm van néktek, de nem akartam papíron és tintával írni; remélem azonban, hogy eljutok hozzátok, és személyesen beszélhetünk, hogy örömünk teljes legyen. 13 Köszöntenek téged a te kiválasztott nőtestvéred gyermekei.

János harmadik levele

3Jn. 1.

1 Én, a presbiter, a szeretett Gájusznak, akit igazán szeretek. 2 Szeretett testvérem, kívánom, hogy mindenben olyan jó dolgod legyen, és olyan egészséges légy, amilyen jó dolga van a lelkednek.

3 Nagyon örültem, amikor testvérek jöttek, és bizonyosságot tettek a te igazságodról, minthogy te igazságban jársz. 4 Nincs nagyobb örömöm annál, mint amikor hallom, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak. 5 Szeretett testvérem, hűségesen jársz el mindabban, amit a testvérekért teszel, még az idegenekért is, 6 akik bizonyosságot is tettek szeretetedről a gyülekezet előtt: jól teszed, ha ezeket az Istenhez méltóan engeded útnak, 7 mert azért a névért indultak el, és semmit sem fogadtak el a pogányoktól. 8 Nekünk tehát fel kell karolnunk az ilyeneket, hogy munkatársakká legyünk az igazságban.

9 Írtam valamit a gyülekezetnek, de Diotrefész, aki köztünk elsőségre vágyik, nem fogad el minket. 10 Ezért tehát, ha megérkezem, emlékeztetni fogom azokra a dolgokra, amelyeket művel, amikor gonosz szavakkal rágalmaz minket, de nem elégszik meg ezzel, hanem maga sem fogadja be a testvéreket, azokat pedig, akik akarnák, úgyszintén megakadályozza ebben, és kiveti a gyülekezetből. 11 Szeretett testvérem, ne a rosszat kövesd, hanem a jót. Aki a jót cselekszi, az Istentől van, aki a rosszat cselekszi, az nem látta az Istent. 12 Demetriosz mellett bizonyosságot tesz mindenki, maga az igazság is, de mi is bizonyosságot teszünk, és tudod, hogy a mi bizonyágtételünk igaz.

13 Sok írivalóm volna még számodra, de nem akarok neked tintával és tollal írni; 14 remélem azonban, hogy hamarosan meglátlak, és személyesen fogunk beszélni. 15 Békesség neked! Köszöntenek barátaid. Köszöntsd te is barátainkat név szerint.

Júdás levele

Júd. 1.

1 Júdás, Jézus Krisztus szolgálója, Jakabnak pedig testvére, köszöntését küldi az elhívottaknak, akiket az Atya Isten szeretett, és a Jézus Krisztus megtartott: 2 irgalom, békesség és szeretet adassék nektek bőségesen.

3 Szeretteim, miközben teljes igyekezettel azon fáradoztam, hogy közös üdvösségünkről írjak nektek, szükségesnek láttam, hogy ezt az intést megírjam: küzdjete a hitért, amely egyszer s mindenkorra a szentekre bízott. 4 Mert belopóztak közétek bizonyos emberek, akik régóta elő vannak jegyezve erre az ítéletre: istentelenek, akik a mi Istenünk kegyelmét kicsapongásra használják, és a mi egyedüli uralkodónkat és Urunkat, Jézus Krisztust megtagadják. 5 Emlékeztetni akarlak pedig titeket arra, jóllehet minderről tudtok, hogy amikor az Úr a népet egykor kiszabadította Egyiptom földjéről, azokat, akik nem hittek, később elpusztította. 6 Azokat az angyalokat is, akik nem becsülték meg a maguk fejedelemségét, hanem elhagyták saját lakóhelyüket, örökkévaló bilincsekben és sötétségben tartja fogva annak a nagy napnak az ítéletére. 7 Ugyanígy Sodoma és Gomora, meg a körülöttük levő városok, amelyek ezekhez hasonló módon paráználkodtak, és idegen test utáni kívánság hajtotta őket, például szolgálnak, amikor az örök tűz büntetését szenvedik. 8 De mindezek ellenére ezek az álmodozók is ugyanúgy beszennyezik a testüket, megvetik Isten felségét, és káromolják a mennyei hatalmasságokat. 9 Pedig még Mihály angyal sem mert káromló ítéletet kimondani, amikor az ördöggel vitatkozva küzdött Mózes testéért, hanem azt mondta: "Dorgáljon meg téged az Úr!" 10 Ezek viszont káromolnak mindent, azt is, amit nem ismernek; amit pedig oktalan állatok módjára ösztönösen ismernek, abba belepusztulnak. 11 Jaj nekik, mert Kain útján indultak el, pénzért Bálám tévelygésére adták a fejüket, és Kóré lázadása szerint vesznek el. 12 Ezek szennyfoltok szeretetvendégségeiteken, akik szemérmetlenül veletek lakmároznak és hizlalják magukat. Olyanok, mint a szél sodorta, víz nélkül való fellegek, mint az ősz végi gyümölcstelen fák, amelyek gyökerestül kiszakítva kétszer halnak meg; 13 mint a tenger megvadult hullámai, amelyek saját szégyenüket tajtékozzák, bolygócsillagok, akikre az örök sötétség homálya vár. 14 Ezekről is prófétált Énók, aki Ádámtól számítva a hetedik volt, amikor így szólt: "Íme, eljött az Úr szent seregeivel, 15 hogy ítéletet tartson mindenek felett, és megbüntessen minden istentelent minden istentelenségért, amelyet istentelenül elkövettek, és minden káromló szóért, amelyet istentelen bűnösökként ellene szóltak." 16 Ezek zúgolódók, sorsuk ellen lázadók, vágyaik útján járnak, fölényesen jártatják a szájukat, és haszonlesésből embereket dicsőítenek. 17 Ti azonban, szeretteim, emlékezzetek meg azokról a beszédekről, amelyeket a mi Urunk Jézus Krisztus apostolai előre megmondtak. 18 Azt mondták ugyanis, hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik istentelen dolgokra irányuló szenvedélyeik szerint élnek. 19 Ezek szakadásokat támasztanak, testi emberek, akikben nincsen Szentlélek. 20 Ti azonban, szeretteim, épüljetek szentséges hitetekben, imádkozzatok a Szentlélek által, 21 tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmát az örök életre. 22 Könyörüljete azokon, akik kételkednek, 23 mentséte meg őket kiragadva a tűzből. Másokon is könyörüljete, de félelemmel, utálva még a ruhát is, amelyet testük beszennyezett. 24 Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel: 25 az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől fogva, most és mindörökké. Ámen.

A jelenések könyve

Jel. 1.

1 Ez Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyet Isten adott neki, hogy közölje szolgálóival mindazt, aminek hamarosan meg kell történnie, és amelyet angyalával elküldve kijelentett szolgálójának, Jánosnak. 2 Ő pedig bizonyosságot tett Isten igéjéről és Jézus Krisztus bizonyágtételéről; mindenről, amit látott. 3 Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ezeket a prófétai igéket, és megtartják azt, ami meg van írva bennük: mert az idő közel van.

4 János, az Ázsiában levő hét gyülekezetnek: Kegyelem néktek és békeesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik trónusa előtt vannak; 5 és Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsőszülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme; aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, 6 aki országa népévé tett minket, papokká az Isten, az ő Atyja előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen. 7 Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja őt a föld minden nemzetsége. Úgy van. Ámen. 8 Én vagyok az Alfa és az Ómega így szól az Úr Isten, aki van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható. 9 Én, János, testvéretek és társatok Jézussal a szenvedésben, a királyságban és az állhatatosságban, a Patmosz nevű szigeten voltam az Isten igéjéért és Jézus bizonyágtételéért. 10 Lélekben elragadtattam az Úr napján, és hátam mögött hatalmas hangot hallottam, mintha trombitáltak volna, 11 amely ezt mondta: "Amit látsz, írd meg egy könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek: Efezusba, Szmirnába, Pergamonba, Thiatirába, Szárdiszba, Filadelfiába és Laodiceába". 12 Megfordultam, hogy lássam, milyen hang szólt hozzám, és amikor megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam, 13 és a gyertyatartók között az Emberfiához hasonlót: hosszú palástba volt öltözve, mellén aranyövvel körülövezve; 14 feje és haja fehér volt, mint a hófehér gyapjú, szeme, mint a tűz lángja; 15 lába hasonló volt a kemencében izzó aranyérchez; hangja olyan, mint a nagy vizek zúgása; 16 jobb kezében hét csillagot tartott, szájából kétélű éles kard jött ki, és tekintete olyan volt, mint amikor a nap teljes erejével fénylik.

17 Amikor megláttam, lába elé estem, mint egy halott, ő rám tette jobbját, és így szólt: "Ne félj, én vagyok az első és az utolsó, 18 és az élő: halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai. 19 Írd meg tehát, amiket láttál: amik vannak, és amik történni fognak ezek után; 20 a hét csillag titkát, amelyet jobb kezemben láttál, és a hét arany gyertyatartót: a hét csillag a hét gyülekezet angyala, a hét gyertyatartó pedig a hét gyülekezet."

Jel. 2.

1 "Az efezusi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár: 2 Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról, és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, pedig nem azok, és hazugnak találtad őket. 3 Tudom, hogy van benned állhatatosság, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtál meg, 4 de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet. 5 Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbiekhöz hasonló cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz. 6 Az viszont megvan benned, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, amelyeket én is gyűlölök. 7 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van."

8 "A szmirnai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az első és az utolsó, aki halott volt, és életre kelt: 9 Tudok nyomorúságodról, és szegénységéről, pedig gazdag vagy, és azok káromlásáról, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok, hanem a Sátán zsinagógája. 10 Ne félj attól, amit el fogsz szenvedni. Íme, az ördög börtönbe fog vetni közületek némelyeket, hogy próbát álljatok ki, és nyomorúságotok lesz tíz napig. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját. 11 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak nem árt a második halál."

12 "A pergamoni gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van: 13 Tudom, hol van a lakóhelyed: ahol a Sátán trónusa van, de ragaszkodol a nevemhez, és nem tagadtad meg az én hitemet Antipász napjaiban sem, aki hű tanúm, akit megöltek nálatok, ahol a Sátán lakik. 14 De egy kevés panaszom van ellened; mert vannak nálad olyanok, akik Bálám tanítását tartják, aki arra tanította Bálakot, hogy törbe csalja Izráel fiait, hogy bálványáldozati húst egyenek és paráználkodjanak. 15 Így nálad is vannak olyanok, akik szintén a nikolaiták tanítását tartják. 16 Térj meg tehát, különben elmegyek hozzád hamar, és harcolok ellenük számnak a kardjával. 17 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak adok az elrejtett mannából, adok neki fehér kövecskét is, és a kövecskére írva új nevet, amelyet senki sem tud, csak az, aki kapja."

18 "A thiatirai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az Isten Fia, akinek olyan a szeme, mint a tűz lángja, és a lába hasonló az aranyérchez: 19 Tudok cselekedeteidről, szeretetedről és hitedről, szolgálatodról és állhatatosságodról, és arról, hogy az utóbbi cselekedeteid többet érnek az elsőknél. 20 De az a panaszom ellened, hogy eltűröd Jezábelt, azt az asszonyt, aki prófétának mondja magát és tanít, és eltántorítja szolgálóimat, hogy paráználkodjanak és bálványáldozati húst egyenek; 21 pedig adtam neki időt, hogy megtérjen, de nem akar megtérni paráznaságából. 22 Íme, betegágyba vetem őt, és a vele paráználkodókat nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek cselekedeteikből; 23 gyermekeit pedig megölöm döghalállal, és megtudja valamennyi gyülekezet, hogy én vagyok a vesék és a szívek vizsgálója, és megfizetek mindnyájatoknak cselekedeteitek szerint. 24 Nektek pedig, a többi thiatirainak, akik nem fogadjátok el azt a tanítást, akik nem ismertétek meg a Sátán mélységeit - amint azt nevezik -, ezt mondom: nem vetek rátok más terhet, 25 de amitek van, azt tartsátok meg, amíg eljövök. 26 Aki győz, és megtartja mindvégig az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányok felett, 27 hogy legeltesse őket vasvesszővel, törje őket össze, mint a cserépedényeket; 28 ahogyan én is hatalmat kaptam erre az én Atyámtól, és annak adom a hajnalcsillagot. 29 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!"

Jel. 3.

1 "A szárdiszi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, akinél az Isten hét lelke és a hét csillag van: Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. 2 Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek az én Istenem előtt. 3 Emlékezzél tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad: tartsd meg azt, és térj meg! Ha tehát nem ébredsz fel, eljövök, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában jövök el hozzád. 4 De vannak nálad néhányan Szárdiszban, akik nem szennyezték be a ruhájukat, és fehérben fognak járni velem együtt, mert méltók rá. 5 Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevével az én Atyám előtt és angyalai előtt. 6 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!"

7 "A filadelfiai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél van a Dávid kulcsa, és amit kinyit, senki nem zárja be, és amit bezár, senki nem nyitja ki: 8 Tudok cselekedeteidről. Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be, mert bár kevés erőd van, mégis megtartottad az én ígémet, és nem tagadtad meg az én nevemet. 9 Íme, neked adok némelyeket a Sátán zsinagógájából, azokból, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok, hanem hazudnak: íme, megteszem velük, hogy eljőjenek, és leboruljanak a te lábad előtt, és megtudják, hogy én szeretlek téged. 10 Mivel megtartottad állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak. 11 Eljövök hamar: tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat. 12 Aki győz, azt oszloppá teszem az én Istenem templomában, és onnan nem kerül ki többé, felírom rá az én Istenem nevét, és az én Istenem városának, az új Jeruzsálemnek a nevét, amely a mennyből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet. 13 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!"

14 "A laodiceai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az Ámen, a hű és igaz tanú, Isten teremtésének kezdete: 15 Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál, vagy forró! 16 Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból. 17 Mivel ezt mondd: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire; de nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, a szánalmas és a szegény, a vak és a mezítelen: 18 tanácsolom neked, végy tőlem tűzben izzított aranyat, hogy meggazdagodj, és fehér ruhát, hogy felöltözz, és ne lássék szégyenletes mezítelenséged; és végy gyógyító írt, hogy bekend a szemed, és láss. 19 Akit én szeretek, megfeddem és megfenyítem: igyekezz tehát, és térj meg! 20 Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem. 21 Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon; mint ahogy én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónusán. 22 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!"

Jel. 4.

1 Ezek után láttam, hogy íme, nyitva van egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mint egy trombitáét, beszél velem, és így szól: "Jöjj fel ide, és megmutatom neked azokat, amiknek meg kell történniük." 2 Azonnal elragadtattam lélekben, és íme, egy trónus állt a mennyben, és a trónuson ült valaki. 3 Aki ott ült, hasonlónak látszott a jáspishoz és a karneolhoz; és a trónus körül szivárvány volt, amely pedig a smaragdhoz látszott hasonlónak. 4 A trónus körül láttam huszonnégy trónt, és a trónusokon huszonnégy vént, amint ott ültek fehér ruhába öltözve, és a fejükön aranykorona. 5 A trónusból villámok törtek elő, hangok és mennydörgések; a trónus előtt pedig hét lámpás égett lobogó lánggal: az Isten hét lelke. 6 A trónus előtt mintha üvegtenger lett volna, kristályhoz hasonló, és a trónusnál középen négy élőlény, elől és hátul szemekkel tele. 7 Az első élőlény oroszlánhoz, a második bikához volt hasonló, a harmadik élőlénynek olyan arca volt, mint egy embernek, a negyedik élőlény pedig repülő sashoz hasonlított. 8 A négy élőlény, amelynek egyenként hat szárnya volt, körös-körül és belül tele volt szemekkel, és szünet nélkül, éjjel és nappal ezt mondta: "Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, és aki van, és aki eljövendő!" 9 És amikor az élőlények dicsőséget, tisztességet és hálát adnak a trónuson ülőnek, aki örökkön-örökké él, 10 leborul a huszonnégy vén a trónuson ülő előtt, és imádja az örökkön-örökké élő; koronájukat is leteszik a trónus elé, és ezt mondják: 11 "Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és minden a te akaratodból lett és teremtetett"

Jel. 5.

1 És láttam a trónuson ülő jobb kezében egy könyvet, belül és kívül teleírva, hét pecséttel lepecsételve; 2 és láttam egy erős angyalt, aki hatalmas hangon hirdette: "Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és feltörje pecsétjeit?" 3 De sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki felnyitni a könyvet, sem beletekinteni abba. 4 És nagyon sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen. 5 Ekkor a vének közül egy így szólt hozzám: "Ne sírj! Íme, győzött az oroszán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét". 6 És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek; hét szarva volt, és hét szeme: az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre. 7 A Bárány odament, és átvette a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből; 8 és amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt - mindegyiknél hárfa volt és aranycsésze, tele füstölőszerrel: a szentek imádságai ezek -, 9 és új éneket énekeltek ekképpen: "Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből; 10 és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön."

11 És láttam, és sok angyal hangját hallottam a trónus, az élőlények és a vének körül, számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt; 12 és így szóltak hatalmas hangon: "Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás!" 13 És hallottam, hogy minden teremtmény, a mennyben és a földön, a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondta: "A királyi széken ülőé és a Bárányé az áldás és a tisztesség, a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké?" 14 A négy élőlény így szólt: "Ámen!" És a vének leborultak, és imádták őt.

Jel. 6.

1 És láttam, amikor a Bárány feltörte a hét pecsét közül az elsőt, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgéshez hasonló hangon szól: "Jöjj!" 2 És láttam: íme, egy fehér ló, a rajta ülőnek íja volt, és korona adatott neki, és győzelmesen vonult ki, hogy újra győzzön. 3 Amikor feltörte a második pecsétet, hallottam, hogy a második élőlény szól: "Jöjj!" 4 És kijött egy másik ló, egy tűzvörös, és a rajta ülőnek megadatott, hogy elvegye a békességet a földről, sőt hogy öldössék egymást az emberek; és nagy kard adatott neki. 5 Amikor feltörte a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik élőlény szól: "Jöjj!" És láttam: íme, egy fekete ló, a rajta ülőnek mérleg volt a kezében. 6 És hallottam, hogy egy hang szól a négy élőlény között a közepén: "Egy mérce búza egy dénár, és három mérce árpa egy dénár, de az olajat és a bort ne bánts!" 7 Amikor feltörte a negyedik pecsétet, hallottam a negyedik élőlény hangját, amint így szól: "Jöjj!" 8 És láttam: íme, egy fakó ló, a rajta ülőnek neve Halál, és a Pokol követte őt; és hatalom adatott nekik a föld negyed részén, hogy öljenek karddal, éhínséggel és döghalállal, és a föld vadállatai által.

9 És amikor feltörte az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt azoknak a lelkét, akiket az Isten ígéjéért ölt meg, és azért a bizonyágtételért, amelyet megtartottak. 10 És hatalmas hangon kiáltották: "Urunk, aki szent és igaz vagy, meddig nem ítélsz, és meddig nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?" 11 Akkor fehér ruha adatott mindegyiküknek, és megmondott nekik, hogy nyugodjanak még egy kis ideig, amíg teljes nem lesz azoknak a szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnek, mint őket.

12 És láttam, amikor feltörte a hatodik pecsétet: nagy földrengés támadt, és a nap elsötétült, mint egy fekete szőrcsuha, a telihold olyan lett, mint a vér, 13 és az ég csillagai lehullottak a földre, ahogyan a fügefa hullatja éretlen gyümölcsét, amikor nagy szél rázza; 14 az ég is eltűnt, mint egy felgöngyölődő papírtekercs, minden hegy és sziget elmozdult a helyéről. 15 A föld királyai, a fejedelmek és a vezérek, a gazdagok és a hatalmasok, a szolgák és a szabadok mind elrejtőztek a barlangokban és a hegyek szikláiban, 16 és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: "Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca elől, és a Bárány haragja elől, 17 mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg?"

Jel. 7.

1 Ezután láttam négy angyalt állni a föld négy sarkán, amint féken tartották a föld négy szelét, hogy ne fújjon szél a földre, se a tengerre, se a fákra. 2 Láttam egy másik angyalt is feljönni napkelet felől, akinél az élő Isten pecsétje volt, és hatalmas hangon odakiáltott a négy angyalnak, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek, 3 és így szólt: "Ne ártsatok a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, amíg homlokukon pecséttel meg nem jelöljük a mi Istenünk szolgálóit". 4 És hallottam a pecséttel megjelöltek számát: száznegyvennégyezer pecséttel megjelölt Izráel fiainak minden törzséből: 5 Júda törzséből tizenkétezer pecséttel megjelölt, Rúben törzséből tizenkétezer, Gád törzséből tizenkétezer, 6 Ásér törzséből tizenkétezer, Naftáli törzséből tizenkétezer, Manassé törzséből tizenkétezer, 7 Simeon törzséből tizenkétezer, Lévi törzséből tizenkétezer, Issakár törzséből tizenkétezer, 8 Zebulón törzséből tizenkétezer, József törzséből tizenkétezer, Benjámin törzséből tizenkétezer pecséttel megjelölt.

9 Ezek után láttam: íme, nagy sokaság volt ott, amelyet megszámolni senki sem tudott, minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből; a trónus előtt és a Bárány előtt álltak fehér ruhába öltözve, kezükben pedig pálmaágak, 10 és hatalmas hangon kiáltottak: "Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónuson ül, és a Bárányé!" 11 Az angyalok mind ott álltak a trónus, a vének és a négy élőlény körül, arcra borultak a trónus előtt, és imádták Istent 12 eképpen: "Ámen! Az áldás, a dicsőség és a bölcsesség, a hálaadás és a tisztesség, a hatalom és az erő a mi Istenünké örökkön-örökké. Ámen." 13 Ekkor megszólalt egy a vének közül, és megkérdezte tőlem: "Kik ezek a fehér ruhába öltözöttek, és honnan jöttek?" 14 Ezt mondtam nekik: "Uram, te tudod". Mire ő így válaszolt: "Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták ruhájukat, és megfehérítették a Bárány vérében. 15 Ezért vannak az Isten trónusa előtt, és szolgálják őt éjjel és nappal az ő templomában, és a trónuson ülő velük lakik. 16 Nem éheznek és nem szomjaznak többé, sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi más hőség, 17 mert a Bárány, aki középen a trónusnál van, legelteti őket, elvezeti őket az élet vizének forrásaihoz, és az Isten letöröl szemükről minden könnyet."

Jel. 8.

1 Amikor feltörte a hetedik pecsétet, csend lett a mennyben, mintegy fél óráig. 2 És láttam a hét angyalt, akik az Isten előtt álltak, és adatott azoknak hét trombita. 3 Egy másik angyal is odajött és megállt az oltárnál, kezében aranyfüstölő, és adatott neki sok füstölőszer, hogy a szentek imádságaihoz tegye az aranyoltárra, amely a trónus előtt van. 4 És felszállt a füstölőszer füstje a szentek imádságaival az angyal kezéből az Isten elé. 5 Ekkor vette az angyal a füstölőt, megtöltötte az oltár tűzéből, és ledobta a földre: mennydörgés és zúgás, villámlás és földrengés támadt. 6 A hét angyal pedig, akinél a hét trombita volt, felkészült, hogy trombitáljon. 7 Trombitált az első, és jégeső támadt, és tűz vérrel keverve, és lehullott a földre: megégett a föld harmada, megégett a fák harmada és megégett a zöld fű is mind. 8 A második angyal is trombitált, és valami tűzzel égő nagy hegy zuhant a tengerbe, és a tenger harmada vérré lett: 9 elpusztult a tenger teremtményeinek harmada, amiben csak élet volt, és megsemmisült a hajók harmada is. 10 A harmadik angyal is trombitált, és az égből egy nagy égő csillag hullott le, mint egy lámpás, és ráesett a folyók harmadára, és a vizek forrásaira. 11 A csillag neve pedig Üröm, és örömmé lett a vizek harmada, és sok ember meghalt a vizektől, mert azok keserűvé váltak. 12 A negyedik angyal is trombitált, és csapás érte a nap harmadát, a hold harmadát és a csillagok harmadát, hogy elsötétüljön harmadrészüket, a nappal se legyen világos harmadáig, az éjszaka is ugyanígy. 13 Ekkor láttam és hallottam, hogy egy magányos sas átrepül az ég közepén, és hatalmas hangon ezt mondja: "Jaj, jaj, jaj azoknak, akik a földön laknak, a másik három angyal trombitájának hangja miatt, akik még ezután trombitálnak."

Jel. 9.

1 Az ötödik angyal is trombitált, és láttam, hogy egy csillag leesett az égből a földre, és neki adatott az alvilág mélységének kulcsa. 2 Felnyitotta az alvilág mélységét, és füst szállt fel onnan, mint egy nagy kemence füstje, és elsötétült a nap és a levegő a mélység füstjétől. 3 Sáskák jöttek ki a füstből a földre, és olyan erő adatott nekik, amilyen ereje van a földi skorpiónak. 4 És megmondattott nekik, hogy ne bántsák a földön a fűvet, se a zöldet, se az élő fát, hanem csak azokat az embereket, akiknek a homlokán nincs ott az Isten pecsétje. 5 És parancsot kaptak, hogy ne öljék meg őket, hanem kínozzák öt hónapon át, és olyan legyen a kínjuk, mint amit a skorpió okoz, amikor megmarja az embert. 6 Azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják, és vágnak meghalni, de fut előlük a halál. 7 A sáskák alakja a harcra felkészített lovakéhoz volt hasonló: fejükön valami aranyhoz hasonló korona, arcuk mint az ember arca, 8 sörényük, mint az asszonyok haja, foguk, mint az oroszláné, 9 és páncéljuk olyan, mint a vaspáncél; szárnyaik zúgása, mint sok lovas hadiszekér hangja, amikor harcba rohannak. 10 Farkuk is volt, a skorpiókéhoz hasonló, volt fullánkjuk is, és a farkukban volt az erejük ahhoz, hogy az embereket öt hónapon át gyötörjék. 11 Királyuk az alvilág angyala volt, neve héberül Abaddón, a görögben pedig az Apollüón, vagyis a Pusztító nevet viseli. 12 Az első jaj elmúlt, s íme: még két jaj következik ezek után.

13 A hatodik angyal is trombitált, és hallottam egy hangot az Isten előtt álló arany oltár négy szarva közül, 14 amely ezt mondta a hatodik angyalnak, akinél a trombita volt: "Oldd el a négy angyalt, akik meg vannak kötve a nagy folyamnál, az Eufrátesznél". 15 És eloldatott a négy angyal, akik készenlétben álltak órára, napra, hónapra és esztendőre, hogy megöljék az emberek egyharmadát. 16 A lovasseregek száma hússzezerszer tízezer volt: hallottam a számukat. 17 A látomásban ilyennek láttam a lovakat és a rajtuk ülőket: tűzvörös, jácintkék és kénsárga páncéljuk volt, a lovak feje pedig olyan volt, mint az oroszlánok feje, és a szájukból tűz, füst meg kén ömlött. 18 Ez a három csapás ölte meg az emberek egyharmadát: a tűz, a füst és a kén, amely a szájukból ömlött. 19 Ezeknek a lovaknak az ereje a szájukban és a farkukban van, mert a farkuk kígyóhoz hasonló és fejfelé végződik, és ezzel ártanak. 20 A többi ember pedig, akiket nem öltek meg ezek a csapások, nem tértek meg kezük alkotásaitól, hanem imádták az ördögöket és a bálványokat, amelyeket aranyból és ezüsből, rézből, kőből meg fából készítettek, és amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem tudnak; 21 és nem tértek meg gyilkosságaikból, varázslásaikból, paráználkodásaikból és lopásaikból sem.

Jel. 10.

1 És láttam, hogy egy másik erős angyal leszáll az égből. Felhőbe volt öltözve, a fején szivárvány, az arca olyan, mint a nap, a lába pedig mint a tűzoszlop: 2 kezében nyitott könyvecske volt, jobb lábát rátette a tengerre, a balt pedig a földre, 3 és felkiáltott hatalmas hangon, ahogyan az oroszán ordít; és amikor felkiáltott, megszólalt a hét mennydörgés a maga hangján. 4 Amikor megszólalt a hét mennydörgés, írni akartam, de hallottam egy hangot az égből, amely így szólt: "Pecsételd le, amiket a hét mennydörgés mondott, és ne írd le". 5 Ekkor az angyal, akit állni láttam a tengeren és a földön, felemelte jobb kezét az égbe, 6 és megesküdött az örökkön-örökké élőre, aki teremtette a mennyet és a benne levőket, a földet és a rajta levőket, a tengert és a benne levőket, hogy nem lesz többé idő, 7 hanem azokban a napokban, amikor megszólal a hetedik angyal trombitájának hangja: beteljesedik az Isten titka, ahogyan hírül adta azt szolgálóinak, a prófétáknak.

8 Ekkor az a hang, amelyet a mennyből hallottam, ismét beszélt velem, és így szólt: "Menj el, vedd át a nyitott könyvet, amely az angyal kezében van, aki a tengeren és a földön áll". 9 Odamentem az angyalhoz, és kértem tőle, hogy adja át nekem a könyvecskét. Ő pedig így szólt hozzám: "Vedd át, és edd meg: keserűvé teszi a gyomrodat, a szádban pedig édes lesz, mint a méz". 10 Átvettem az angyal kezéből a könyvecskét, és megettem: a számban olyan édes volt, mint a méz, de amikor megettem, keserűvé lett a gyomrom. 11 És ez a szó hangzott felém: "Ismét prófétálnod kell sok népről és nemzetről, nyelvről és királyról".

Jel. 11.

1 Ekkor bírői pálcához hasonló, mérővesszőt adtak a kezembe, és ez a szó hangzott: "Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát, az oltárt és az ott imádkozókat; 2 de a templom külső udvarát hagyd ki, és ne mérd meg, mert megadatott a pogányoknak, hogy a szent várost tapodják negyvenkét hónapig. 3 Az én két tanúmnak pedig megadom, hogy ezerkétszázhatvan napig profétáljanak zsákruhába öltözve". 4 Ez a kettő pedig a két olajfa és a két gyertyatartó, amelyek a föld Ura előtt állnak. 5 Ha valaki bántani akarja őket, tűz tör elő szájukból, és megemészti ellenségeiket, és ha valaki bántani akarja őket, annak így kell megöletnie. 6 Nekik megvan az a hatalmuk, hogy bezárják az eget, hogy ne essék eső profétálásuk napjaiban; és van hatalmuk arra, hogy a vizeket vérré változtassák, és megverjék a földet mindenféle csapással, ahányszor csak akarják. 7 És amikor bevégezik bizonyágtételüket, a fenevad, amely feljön az alvilágból, hadat indít ellenük, legyőzi és megöli őket. 8 Holttestük a nagy város utcáján hever, amelynek neve lelki értelemben Sodoma és Egyiptom, ahol az ő Urukat is megfeszítették. 9 A népek és törzsek, a nyelvek és nemzetek fiai látják az ő holttestüket három és fél napig, de nem engedik sírba tenni. 10 A föld lakói pedig örülnek ennek és vigadnak, ajándékokat küldenek egymásnak: mert ez a két próféta gyötörte meg a föld lakóit. 11 A három és fél nap elmúltával azután az Istentől az élet lelke szállt beléjük, és lábra álltak. Nagy félelem fogta el azokat, akik látták őket. 12 És hatalmas hangot hallottak a mennyből, amely így szólt a két prófétahoz: "Jöjjetek fel ide!" És ellenségeik szemeláttára felmentek a felhőben a mennybe. 13 Abban az órában nagy földrengés támadt, és a város tizedrésze összedőlt, a földrengés megölt hétezer főnyi embertömeget, a többieket pedig rémület szállta meg, és dicsőítették a menny Isténét. 14 A második jaj elmúlt: íme, a harmadik jaj eljön hamar. 15 A hetedik angyal is trombitált, és hatalmas hangok szólaltak meg a mennyben: "A világ felett a királyi uralom a mi Urunké, az ő Krisztusáé lett, és ő fog uralkodni örökkön-örökké". 16 Ekkor a huszonnégyszáz négy vén, akik Isten előtt ülnek trónjaikon, arcra borultak és imádták Istent, 17 és így szóltak: "Hálát adunk neked, Urunk, mindenható Isten, aki vagy, és aki voltál, hogy kezedbe vetted nagy hatalmadat, és uralkodsz. 18 Haragra lobbantak a népek, de eljött a te haragod és a halottak felett való ítélet ideje, hogy megadd a jutalmat szolgálóidnak, a profétáknak és a szenteknek; és azoknak, akik félik a te nevedet, a kicsiknek és a nagyoknak, hogy elpusztítsd azokat, akik pusztítják a földet." 19 És megnyílt az Isten temploma a mennyben, és megjelent templomában az ő szövetségének ládája, és villámlás, zúgás és mennydörgés, földrengés és nagy jégeső támadt.

Jel. 12.

1 Ekkor nagy jel tűnt fel az égen: egy asszony a napba öltözve, és a lába alatt a hold, a fején pedig tizenkét csillagból álló korona; 2 várandós volt, és vajúdvá, szüléstől gyötrődve kiáltozott. 3 Feltűnt egy másik jel is az égen: íme, egy hatalmas tűzvörös sárkány, amelynek hét feje és tíz szarva volt, és a hét fején hét diadém; 4 farka magával sodorta az ég csillagainak egyharmadát, és ledobta a földre. És a sárkány odaállt a szülni készülő asszony elé, hogy amikor szül, felfalja a gyermekét. 5 Az asszony fiúgyermeket szült, aki vasvesszővel legeltet minden népet. A gyermek elragadtatott az Istenhez, az ő trónusához, 6 az asszony pedig elmenekült a pusztába, ahol Istentől előkészített helye volt, hogy ott táplálják ezerkétszázhatvan napig.

7 Ezután háború támadt a mennyben: Mihály és angyalai harcra keltek a sárkánnyal, és a sárkány is harcra kelt angyalaival együtt, 8 de nem tudott felülkerekedni; és azért többé nem volt maradása a mennyben. 9 És levettetett a hatalmas sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget; levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettek. 10 Hallottam, hogy egy hatalmas hang megszólal a mennyben: "Most lett a mi Istenünké az üdvösség, az erő és a királyság, a hatalom pedig az ő Krisztusáé, mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket. 11 Legyőzték őt a Bárány vérével és bizonyágtételük igéjével azok, akik nem kímélték életüket mindhalálig. 12 Ezért vigadjatok egek, és akik bennük lakotok: jaj a földnek és a tengernek, mert leszállt hozzátok az ördög nagy haraggal, mivel tudja, hogy kevés ideje van".

13 Amikor látta a sárkány, hogy levettetett a földre, üldözőbe vette az asszonyt, aki a fiúgyermeket szülte; 14 de az asszonynak a nagy sas két szárnya adatott, hogy a pusztába repüljön az ő helyére, hogy ott tápláltassék ideig, időkig és idő feléig a kígyó elől elrejtve. 15 A kígyó pedig a szájából folyónyi vizet árasztott az asszony után, hogy elsodortassa az árral. 16 De segített a föld az asszonynak: megnyitotta a föld a száját, és elnyelte a folyót, amelyet a sárkány árasztott a szájából. 17 Megharagudott a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadat indítson a többiek ellen, akik az asszony utódai közül valók, akik megtartják az Isten parancsait, akiknél megvan a Jézus bizonyágtétele, 18 és odaállt a tenger fövényére.

Jel. 13.

1 És láttam, hogy a tengerből feljön egy fenevad, tíz szarva és hét feje volt, szarvain tíz korona, és a fejein istenkáromló nevek. 2 Ez a fenevad, amelyet láttam, párduchoz hasonlított, lába, mint a medvéé, szája, mint az oroszláné: a sárkány átadta neki erejét, trónját és nagy hatalmát. 3 Láttam azt is, hogy az egyik feje szinte halálosan megsebesült, de halálos sebe meggyógyult. Az egész föld csodálta a fenevadat: 4 imádták a sárkányt, hogy átadta a hatalmat a fenevadnak, imádták a fenevadat is, és így szóltak: "Ki hasonló a fenevadhoz, és ki tudna vele harcra kelni?" 5 És adatott neki nagyokat mondó és istenkáromló száj, adatott neki hatalom a cselekvésre negyvenkét hónapon át; 6 és megnyitotta száját káromlásra Isten ellen, hogy káromolja az ő nevét és sátorát, azokat, akik a mennyben laknak. 7 Megadatott neki, hogy hadat indítson a szentek ellen, és legyőzze őket, megadatott neki a hatalom minden törzs és nép, minden nyelv és nemzet felett: 8 hogy imádjá őt mindenki, aki a földön lakik, akinek neve nincs beírva a megöletett Bárány életkönyvébe a világ kezdete óta. 9 Ha valakinek van füle, hallja! 10 Ha valakire fogság vár, fogságra jut; ha valakinek kard által kell meghalnia, kard által hal meg. Itt van a helye a szentek állhatatosságának és hitének.

11 És láttam, hogy a földből feljön egy másik fenevad; két szarva volt, amely hasonló volt a Bárányéhoz, de úgy beszélt, mint a sárkány. 12 Ez gyakorolja az első fenevad teljes hatalmát az ő nevében, és rábírja a földet és lakóit, hogy imádják az első fenevadat, amelynek meggyógyult a halálos sebe. 13 Nagy jeleket tesz, még tüzet is parancsol le az égből a földre, az emberek szeme láttára; 14 és megtéveszti a föld lakóit azokkal a jelekkel, amelyeket képes megtenni a fenevad nevében; és azt mondja a föld lakóinak, hogy készítsenek bálványképet a fenevad tiszteletére, akin a kard által ejtett seb van, de életre kelt. 15 Megadatott neki, hogy lelket leheljen a fenevad képmásába, hogy megszólaljon a fenevad képmása, és hogy akik nem imádják a fenevad képmását, azokat mind megölesse. 16 És megadatott neki, hogy mindenkit, kicsiket és nagyokat, gazdagokat és szegényeket, szabadokat és szolgákat jobb kezükön vagy homlokukon bélyeggel jelöltessen meg, 17 és hogy senki se vehessen vagy adhasson, csak az, akin bélyegként rajta van a fenevad neve vagy nevének a száma. 18 Itt van helye a bölcsességnek! Akinek van értelme, számítsa ki a fenevad számát, mert egy embernek a száma az. Az ő száma pedig hatszázhatvanhat.

Jel. 14.

1 És láttam: íme, a Barány ott állt a Sion hegyén, és vele száznegyvennégyezren, akiknek a homlokára az ő neve és Atyjának a neve volt felírva. 2 Hallottam egy hangot a mennyből, mint nagy vizek zúgását, és mint hatalmas mennydörgés hangját; és a hang, amelyet hallottam, olyan volt, mint a hárfásoké, amikor hárfán játszanak. 3 És új éneket énekelnek a trónus előtt, a négy élőlény és a vének előtt, és senki sem tudta megtanulni ezt az éneket, csak az a száznegyvennégyezer, akik áron vétettek meg a földről: 4 ezek nem szennyezték be magukat nőkkel, mert szüzek, ezek követik a Barányt, ahova megy, ezek vétettek meg áron az emberek közül első zsengeül az Istennek és a Baránynak, 5 és szájukban nem találtatott hazugság: ezek feddhetetlenek.

6 És láttam, hogy egy másik angyal repül az ég közepén: az örök evangélium volt nála, és hirdette azoknak, akik a földön laknak, minden népnek és törzsnek, minden nyelvnek és nemzetnek; 7 és hatalmas hangon így szólt: "Féljétek az Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája; imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait!" 8 Egy második angyal követte őt, aki így szólt: "Elesett, elesett a nagy Babilon, amely féktelen paráznasága borával itatott meg minden népet". 9 Egy harmadik angyal is követte őket, és így szólt hatalmas hangon: "Ha valaki imádja a fenevadat és annak a képmását, és felveszi annak a bélyegét a homlokára vagy a kezére, 10 az is inni fog az Isten haragjának borából, amely készen van elegyítetlenül haragjának poharában, és gyötrődni fog tűzben és kénben a szent angyalok és a Barány előtt; 11 gyötrődésük füstje száll felfelé örökkön-örökké, és sem éjjel, sem nappal nincs nyugalom azoknak, akik imádják a fenevadat és az ő képmását, és akik magukra veszik az ő nevének bélyegét. 12 Itt van helye a szentek állhatatosságának, akik megtartják az Isten parancsait és a Jézus hitét". 13 És hallottam egy hangot az égből, amely ezt mondta: "Írd meg: Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket".

14 És láttam: íme, egy fehér felhő, és a felhőn ült valaki, az Emberfiához hasonló: a fején aranykorona volt, a kezében pedig éles sarló. 15 Egy másik angyal jött ki a templomból, és hatalmas hangon kiáltott a felhőn ülőnek: "Ereszd neki a sarlódát, és arass, itt az aratás órája, mert beérett az aratnivaló a földön." 16 A felhőn ülő pedig ledobta a sarlóját a földre; és learatták a földet. 17 Egy másik angyal is jött ki a mennyei templomból, akinél szintén éles sarló volt. 18 Az oltártól pedig ismét egy angyal jött ki, akinek hatalma volt a tűzön, és hatalmas hangon kiáltott annak, akinél az éles sarló volt: "Ereszd neki éles sarlódát, és szüreteld le a föld szőlőjének fürtjeit, mert megérték a szemei". 19 Az angyal ledobta éles sarlóját a földre, leszüretelte a föld szőlőjét, és belevetette Isten haragjának nagy borsajtójába; 20 megtaposták a borsajtót a városon kívül, és a borsajtóból vér ömlött ki, amely a lovak zablájáig ért ezerhatszáz futamnyira.

Jel. 15.

1 És láttam egy másik nagy és csodálatos jelet a mennyben: hét angyalt, akiknél az utolsó hét csapás volt, mert ezekkel teljesedett be az Isten haragja. 2 És láttam valami üvegtengerfélét, amely tűzzel volt vegyítve, és láttam azokat, akik legyőzték a fenevadat, annak képmását és nevének számát, amint az üvegtengernél álltak az Isten hárfáival, 3 és énekelték Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a Bárány énekét: "Nagyok és csodálatosak a te műveid, mindenható Úr Isten, igazságosak és igazak a te utaid, népek királya: 4 ki ne félne téged, Urunk, és ki ne dicsőítené a te nevedet, hiszen egyedül te vagy szent: mert a népek eljönnek mind, és leborulnak előtted, mert nyilvánvalóvá lettek igazságos ítéleteid".

5 Ezek után láttam, hogy megnyílt a bizonyágtétel sátrának szentélye a mennyben, 6 és kijött a szentélyből a hét angyal, akiknél a hét csapás volt: tiszta fénylő gyolcsba voltak öltözve, és mellüket aranyöv vette körül. 7 És a négy élőlény közül az egyik átadott a hét angyalnak hét arany poharat, telve az örökkön-örökké élő Isten haragjával. 8 A szentély megtelt füsttel Isten dicsőségétől és hatalmától, és senki sem mehetett be a szentélybe, míg be nem teljesedett a hét angyal hét csapása.

Jel. 16.

1 Ekkor hallottam, hogy a szentélyből egy hatalmas hang így szólt a hét angyalhoz: "Menjete el, és öntsétek ki Isten haragjának hét poharát a földre!" 2 Elment az első, kiöntötte a poharát a földre, és csúnya, rosszindulatú fekély támadt azokon az embereken, akiken a fenevad bélyege volt, és akik az ő képmását imádták. 3 A második angyal is kiöntötte a poharát a tengerbe, és az olyanná lett, mint a halott vére, és minden élőlény elpusztult a tengerben. 4 A harmadik angyal is kiöntötte a poharát a folyókba és a vizek forrásaiba, és azok vérré változtak. 5 És hallottam, hogy a vizek angyala így szólt: "Igazságos vagy te, a Szent, aki vagy, és aki voltál, hogy így ítéltél; 6 mivel szentek és próféták vérént ontották ki, te is vért adtál nekik inni: megérdemelték." 7 És hallottam, hogy így szólt az oltár: "Igen, Uram, mindenható Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid". 8 A negyedik angyal is kiöntötte a poharát a napra, és megadatott neki, hogy gyötörje az embereket annak tűző sugarával; 9 és az emberek gyötrődtek a nagy hőségben, és káromolták az Isten nevét, akinek hatalma van ezek fölött a csapások fölött, de nem tértek meg, hogy dicsőséget adjanak neki. 10 Az ötödik is kiöntötte a poharát a fenevad trónjára: országa elsötétült, nyelvüket rágták kínjukban, 11 kínjaik és fekélyeik miatt káromolták a menny Istenét, de nem tértek meg cselekedeteikből. 12 A hatodik is kiöntötte a poharát a nagy folyamra, az Eufráteszre, és kiszáradt a vize, hogy megnyíljék a napkeletről jövő királyok útja. 13 És láttam, hogy a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lélek jön ki: olyanok voltak, mint a békák, 14 mert ördögök lelkei ezek, akik jeleket tesznek, és elmennek az egész földkerekség királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten nagy napjának harcára. 15 "Íme, eljövök, mint a tolvaj: boldog, aki vigyáz, és őrzi ruháját, hogy ne járjon mezítelenül, és ne lássák szégyenét". 16 És összegyűjtötték a földkerekség királyait arra a helyre, amelyet héberül Harmagedónnak neveznek. 17 A hetedik angyal is kiöntötte a poharát a levegőbe, és hatalmas hang szólalt meg a szentélyből, a trónus felől: "Megtörtént". 18 Ekkor villámlás, zúgás és mennydörgés támadt, és olyan nagy földrengés, amilyen nem volt, amióta ember született a földre: ekkora földrengés, ilyen nagy! 19 A nagy város három részre szakadt, és a pogányok városai összeomlottak. A nagy Babilon is sorra került Isten színe előtt azzal, hogy adják oda neki Isten haragos indulata borának a poharát. 20 És eltűnt minden sziget, a hegyek sem voltak találhatók sehol, 21 talentum nagyságú jég esett az emberekre, és káromolták az emberek az Istent a jégeső csapása miatt. Ez a csapás ugyanis igen nagy volt.

Jel. 17.

1 Odajött hozzám az egyik a hét angyal közül, akiknél a hét pohár volt, és így szólított meg engem: "Jöjj, megmutatom neked a nagy parázna büntetését, aki a nagy víznél ül, 2 akivel paráználkodtak a föld királyai, és paráznaságának borától megrészegedtek a föld lakói". 3 És lélekben elvitt engem egy pusztába, és láttam egy asszonyt ülni egy skarlátvörös fenevadon, amely tele volt istenkáromló nevekkal, amelynek hét feje és tíz szarva volt, 4 az asszony pedig bíborba és skarlátba volt öltözve, arannyal, drágakővel és gyöngyökkel ékesítve, kezében arany pohár, tele utálatossággal és paráznaságának tisztátalanságaival, 5 és a homlokára írva ez a titokzatos név: "A nagy Babilon, a föld paráznáinak és undokságainak anyja". 6 Láttam, hogy az asszony részeg a szenteknek és a Jézus vértanúinak véréből, és amikor láttam őt, nagyon elcsodálkoztam. 7 Ezt mondta nekem az angyal: "Miért csodálkozol? Én megmondom neked az asszony titkát, és a fenevadét, amely hordozza, és amelynek hét feje és tíz szarva van. 8 A fenevad, amelyet láttál, volt és nincsen, fel fog jönni az alvilágból, de elmegy a kárhozatba. És csodálkoznak a föld lakói, akiknek nincs beírva nevük az élet könyvébe a világ kezdete óta, amikor látják, hogy a vadállat volt és nincsen, de megjelenik. 9 Itt a helye az értelemnek, amelyben bölcsesség van! A hét fej hét hegy, amelyen az asszony ül, és ez hét királyt jelent: 10 öt elesett, az egyik már uralkodik, a másik még nem jött el, és miután eljön, kevés ideig maradhat. 11 A fenevad pedig, amely volt és nincsen: ő a nyolcadik, a hét király családjából származik, és elmegy a kárhozatba. 12 A tíz szarv, amelyet láttál, tíz király, akik még nem kaptak királyságot, hanem a fenevaddal együtt kapnak királyi hatalmat egyetlen órára. 13 Ezek egy véleményen vannak, felajánlják erejüket és hatalmukat a fenevadnak. 14 Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, a Bárány azonban legyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak Királya; és akik vele vannak, azok az elhívottak, a választottak és hűségesekek". 15 És így folytatta: "A vizek, amelyeket láttál, amelyeken a parázna asszony ül: a népek és seregek, a nemzetek és nyelvek. 16 A tíz szarv, amelyet láttál, és a fenevad, meg fogják gyűlölni a paráznát, magára hagyottá és mezítelenné teszik, húsát lerágnak, őt pedig tűzben elégetik. 17 Mert az Isten adta szívükbe, hogy végrehajtsák szándékát, hogy szándékuk egy legyen, és felajánlják királyságukat a fenevadnak, míg be nem teljesednek az Isten igéi. 18 Az asszony pedig, akit láttál: a nagy város, amelynek királyi hatalma van a föld királyai fölött."

Jel. 18.

1 Ezek után láttam, hogy egy másik angyal leszállt a mennyből: nagy hatalma volt, és dicsősége beragyogta a földet. 2 És ezt kiáltotta erős hangon: "Elesett elesett a nagy Babilon, amely ördögök lakóhelyévé lett, és minden tisztátalan lélek, minden tisztátalan állat és minden utálatos madár rejtekhelyévé lett. 3 Féktelen paráznaságának borából ivott minden nemzet, vele paráználkodtak a föld királyai, és eldözsölt javaiból gazdagodtak meg a föld kereskedői". 4 Hallottam, hogy egy másik hang szól az égből: "Menjete ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek bűneiben, és hogy a rá mért csapások ne érjenek titeket; 5 mert bűnei felhalmozódtak az égig, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól. 6 Fizessetek meg neki, ahogyan ő fizetett, és kétszeresét adjátok vissza cselekedetei szerint: a pohárba, amelyet ő megtöltött, töltsetek neki kétszeresen; 7 amilyen mértékben dicsőítette magát és dözsölt, annyi kínnal és gyásszal fizessetek meg neki, mert szívében ezt mondja: Fenségesen ülök itt, mint egy királynő, özvegy nem vagyok, gyászt sem látok soha. 8 Ezért egyetlen napon jönnek rá a csapások: halál, gyász és éhínség; és tűzzel fogják megégetni, mert erős Úr az Isten, aki megítéli őt". 9 "Sírni és gyászolni fognak miatta a föld királyai, akik vele paráználkodtak és dözsöltek, amikor látják a tűzvész füstjét. 10 Gyötrelmétől való félelmükben távol megállva így szólnak: Jaj, jaj, te nagy város, Babilon, te erős város, egyetlen óra alatt ért utol az ítélet. 11 A föld kereskedői is sírnak és gyászolnak miatta, mert áruikat senki sem vásárolja többé: 12 az aranyat és ezüstöt, a drágakövet és gyöngyöt, a gyolcsot és bíbort, a selyem- és skarlátárukat, a különféle tujafákat és elefántcsont-tárgyakat, a különféle nemes fából vagy ércből, vasból és márványból készült eszközöket, 13 a fahéjat, balzsamot, füstölőszereket, a kenőcsöket és tömjént, a bort és olajat, a finomlisztet és gabonát, a barmokat és juhokat, a lovakat és kocsikat, a rabszolgákat és emberi lelkeket. 14 A haszon, amelyre lelked vágyott, eltűnt előled, minden bőség és pompa elpusztult körülötted, és ezek soha többé nem lesznek találhatóak sehol. 15 Akik ezekkel kereskedtek, és ezekből gazdagodtak meg, gyötrelmétől félve távol megállnak, sírnak, gyászolnak, 16 és így szólnak: Jaj, jaj a nagy városnak, amely gyolcsba, bíborba és skarlátba volt öltözve, arannyal, drágakővel és gyönggyel volt ékesítve, mert egyetlen óra alatt pusztult el ekkora gazdagság! 17 És a kormányosok, a parti hajósok, az evezősök és akik a tengeren dolgoztak, mind megálltak távol, 18 és amikor látták égésének a füstjét, így kiáltoztak: Van-e hasonló a nagy városhoz? 19 És port hintettek fejükre, és sírva, gyászolva kiáltoztak: Jaj, jaj a nagy városnak, ahol az ő jólétéből meggazdagodott mindenki, akinek hajói voltak a tengeren: egyetlen óra alatt elpusztult! 20 Örülj neki, te menny, és örüljete ti szentek, apostolok és próféták, mert Isten végrehajtotta rajta értetek az ítéletet". 21 Egy erős angyal felemelt egy akkora követ, mint egy nagy malomkő, bedobta a tengerbe, és így szólt: "Így vettetik le Babilon, a nagy város, egyetlen lendülettel, és többé sehol sem lesz található. 22 Nem hallatszik benned többé hárfások és zenészek, fuvolások és trombitások hangja, nem található benned többé egyetlen mesterség egyetlen mestere sem és malom zúgása nem hallatszik többé benned. 23 És nem világít benned többé lámpás fénye, nem hallatszik benned többé vőlegény és menyasszony szava, mert kereskedőid a föld hatalmasai voltak, mert a te varázslásodtól tévelyedett el valamennyi nép: 24 de benne találtatott a próféták és a szentek vére, és mindazoké, akik megölettek a földön".

Jel. 19.

1 Ezek után hallottam, mintha nagy sokaság hatalmas hangon szólna a mennyben: "Halleluja, az üdvösség, a dicsőség és a hatalom a mi Istenünké,

2 mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, mert elítélte a nagy paráznát, aki paráznaságával megrontotta a földet, mert számon kérte kezéből szolgálói vérét."

3 Még egyszer mondták: "Halleluja, felszáll a füstje is örökkön-örökké!"

4 Ekkor leborult a huszonnégy vén és a négy élőlény, imádták Istent, aki a trónuson ül, és így szóltak: "Ámen! Halleluja!"

5 És megszólalt egy hang a trónus felől: "Dicsérjétek Istenünket, ti szolgálói mindnyájan, akik félitek őt, kicsinyek és nagyok".

6 És hallottam valami nagy sokaság hangját, mely mintha nagy vizek zúgása és erős mennydörgés hangja volna: "Halleluja, mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható!

7 Örüljünk és ujjongjunk, és dicsőítsük őt, mert eljött a Bárány menyegzője, felkészült menyasszonya,

8 és megadatott neki, hogy felöltözzék fényes, tiszta gyolcsba. Ez a gyolcs a szentek igaz cselekedeteit jelenti".

9 Így szólt hozzám: "Írd meg: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!" Ezt is mondta nekem: "Ezek az Isten igaz igéi". 10 És leborultam a lába elé, hogy imádjam őt, de így szólt hozzám: "Vigyázz, ne tedd: szolgatársad vagyok, és testvéreidé is, akikben megvan a Jézus bizonyágtétele. Az Istent imádd, mert a Jézusról való bizonyágtétel a prófétaság lelke".

11 És láttam a megnyílt eget: íme egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve Hű és Igaz, mert igazságosan ítél és harcol, 12 szeme tűz lángja, és fején sokágú korona és rajta egy egy név, amelyet senki sem tud rajta kívül; 13 és vérbe mártott ruhába volt öltözve. Ez a név adatott neki: az Isten Igéje. 14 A mennyei seregek követték őt fehér lovakon, tiszta fehér gyolcsba öltözve. 15 Szájából éles kard jött ki, hogy megverje vele a népeket: mert ő vasvesszővel fogja pásztorolni őket, és fogja taposni a mindenható Isten búsult haragjának borsajtóját. 16 Ruhájára és derekára az a név van írva: Királyoknak Királya és uraknak Ura.

17 És láttam, hogy egy angyal áll a napban, aki hatalmas hangon kiáltott minden madárhoz, amely az ég közepén repül: "Jöjjetek, gyülekezzetek össze az Isten nagy vacsorájára, 18 hogy királyok, vezérek és hatalmasok húsát egyétek, lovak húsát és a rajta ülőkét, minden szabad ember és rabszolga húsát, kicsinyekét és nagyokét". 19 És láttam, hogy a fenevad meg a föld királyai és seregeik gyülekeznek, hogy harcra keljenek a lovon ülő és serege ellen, 20 de foglyul esett a fenevad és vele együtt a hamis próféta, aki a csodákat tette az ő nevében, amelyekkel megtévesztette azokat, akik a fenevad bélyegét magukra vették, és imádták az ő képmását: élve vettetett mind a kettő a kénnel égő tűz tavába. 21 A többiek pedig megölettek a lovon ülő kardjával, amely a szájából jött ki, és a madarak mind jóllaktak az ő húsukból.

Jel. 20.

1 És láttam, hogy egy angyal leszállt a mennyből; az alvilág kulcsa volt nála, és egy nagy lánc a kezében. 2 Megragadta a sárkányt, az ősi kígyót, aki az ördög és a Sátán, megkötözte ezer esztendőre, 3 levetette a mélységbe, bezárta, és pecsétet tett rá, hogy meg ne tévessze többé a népeket, amíg el nem telik az ezer esztendő: azután el kell oldoztatnia majd egy kis időre. 4 És láttam trónokat: helyet foglaltak rajtuk, és ítélő hatalmat kaptak azoknak a lelkei, akiknek fejüket vették a Jézusról való bizonyágtételért és az Isten igéjéért; akik nem imádták a fenevadat, sem az ő képmását, és nem vették fel az ő bélyegét a homlokukra és kezükre: ezek életre keltek, és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig. 5 A többi halott nem kelt életre, míg el nem telt az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. 6 Boldog és szent az, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak, hanem az Isten és a Krisztus papjai lesznek, és vele fognak uralkodni ezer esztendeig. 7 Amikor pedig eltelik az ezer esztendő, a Sátán elbocsáttatik börtönéből, 8 és elmegy, hogy megtévessze a népeket a föld négy sarkán, Gógot és Magógot is; hogy összegyűjtse háborúra azokat, akiknek annyi a száma, mint a tenger fövénye. 9 És felvonultak a fennsíkra, és bekerítették a szentek táborát és a szeretett várost, de tűz szállott alá az égből, és elpusztította őket. 10 Az ördög pedig, aki megtévesszette őket, a tüzes és kénes tóba vetetett, ahol a fenevad és a hamis próféta is van, és gyötrődnek éjjel és nappal örökkön-örökké. 11 És láttam egy nagy fehér trónust és a rajta ülőt: színe elől eltűnt a föld és az ég, és nem maradt számukra hely. 12 És láttam, hogy a halottak, nagyok és kicsinyek a trónus előtt állnak, és könyvek nyitattak ki. Még egy könyv nyitott ki, az élet könyve, és a halottak a könyvbe írottak alapján ítéltettek meg cselekedeteik szerint. 13 A tenger kiadta a benne levő halottakat, a Halál és a Pokol is kiadták a náluk levő halottakat, és megítéltetett mindenki cselekedetei szerint. 14 És a Halál és a Pokol belevetett a tűz tavába: ez a második halál, a tűz tava. 15 Ha valakit nem találtak beírva az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették.

Jel. 21.

1 És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé. 2 És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve. 3 Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: "Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; 4 és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak." 5 A trónuson ülő ezt mondta: "Íme, újjáteremtek mindent". És így szólt: "Írd meg, mert ezek az ígék megbízhatók és igazak!" 6 És ezt mondta nekem: "Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen. 7 Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz. 8 De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak meglesz az osztályrésze a tűzzel és kénnel égő tóban: ez a második halál".

9 És jött egy a hét angyal közül, akiknél a hét pohár volt, telve a hét utolsó csapással, és így szólt hozzám: "Jöjj, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét". 10 Elvitt engem lélekben egy nagy és magas hegyre, és megmutatta nekem a szent várost, Jeruzsálemet, amely az Istentől, a mennyből szállt alá. 11 Benne volt az Isten dicsősége; ragyogása hasonló volt a legdrágább kőhöz, a kristályfényű jáspishoz, 12 fala nagy és magas volt, tizenkét kapuja, előtte tizenkét angyal, és a kapura nevek írva, Izráel fiai tizenkét törzsének nevei: 13 keletről három kapu, északról három kapu, délről is három kapu, és nyugatról is három kapu. 14 A város falának tizenkét alapköve volt, és azokon a Bárány tizenkét apostolának tizenkét neve. 15 Aki velem beszélt, annál volt egy arany mérővessző, hogy megmérje a várost, annak kapuit és falát: 16 a város négyszögben fekszik, és a hossza annyi, mint a szélessége; és megmérte a várost a mérővesszővel: tizenkétezer futam, hossza, szélessége és magassága egyenlő. 17 Megmérte a falát is: száznegyvennégy könyök, ember mértékével, ami az angyalé is. 18 Falának építőanyaga jáspis, és a város színarany, tiszta üveghez hasonló. 19 A város falának alapköveit mindenféle drágakő ékesítette: az első alapköő jáspis, a második zafír, a harmadik kalcedon, a negyedik smaragd; 20 az ötödik szárdonix, a hatodik karneol, a hetedik krizolit, a nyolcadik berill, a kilencedik topáz, a tizedik krizopráz, a tizenegyedik jácint, a tizenkettedik ametiszt. 21 A tizenkét kapu tizenkét gyöngy volt, a kapuk mindegyike egy-egy gyöngyből, és a város utcája színarany, mint az átlátszó üveg. 22 Nem láttam templomot a városban, mert az Úr, a mindenható Isten és a Bárány annak a temploma. 23 Napra sincs szüksége a városnak, sem holdra, hogy világítsanak neki, mert az Isten dicsősége világosította meg, és lámpása a Bárány: 24 a népek az ő világosságában fognak járni, és a föld királyai oda viszik be dicsőségüket. 25 Kapuit nem zárják be nappal, éjszaka pedig nem lesz. 26 A népek odaviszik dicsőségüket és tiszteletüket, 27 tisztátalanok pedig nem jutnak be oda, sem olyanok, akik utálatosságot vagy hazugságot cselekszenek: hanem csak azok, akik be vannak írva a Bárány életkönyvébe.

Jel. 22.

1 Azután megmutatta nekem az élet vizének folyóját, amely ragyogó, mint a kristály, s az Isten és a Bárány trónusából ered. 2 A város főútjának közepén, a folyó két ága között van az élet fája, amely tizenkétszer hoz termést, minden egyes hónapban megadja termését, és a fa levelei a népek gyógyítására szolgálnak. 3 Nem lesz többé átok a városon, hanem az Isten és a Bárány trónusa lesz benne: szolgálói imádják őt, 4 és látni fogják az ő arcát, és az ő neve lesz a homlokukon. 5 Éjszaka sem lesz többé, és nem lesz szükségük lámpásra, sem napvilágra, mert az Úr Isten fénylik fölöttük, és uralkodnak örökkön-örökké.

6 És ezt mondta nekem: "Ezek az igék megbízhatók és igazak, mert az Úr, a próféták lelkének Istene küldte el angyalát, hogy közölje szolgálóival mindezt, aminek hamarosan meg kell történnie. 7 És íme, eljövök hamar: boldog, aki megtartja e könyv prófétai igéit." 8 Én, János hallottam és láttam ezeket, és amikor hallottam és láttam, leborultam az angyal lába előtt, hogy imádjam őt, aki megmutatta nekem ezeket. 9 De ő így szólt hozzám: "Vigyázz, ne tedd, mert szolgatársad vagyok neked és testvéreidnek, a prófétáknak, és azoknak, akik megtartják e könyv igéit: az Istent imádd!" 10 És így szólt hozzám: "Ne pecsételd le e könyv prófétai igéit, mert az idő közel van. 11 Aki gonosz, legyen gonosz ezután is, és aki büntől szennyes, legyen szennyes ezután is, aki pedig igaz, cselekedjék igazságot ezután is, és aki szent, legyen szent ezután is. 12 Íme, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint. 13 Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég". 14 "Boldogok, akik megmossák ruhájukat, mert joguk lesz az élet fájához, és bemennek a kapukon a városba. 15 Kívül maradnak az ebek, a varázslók és a paráznák, a gyilkosok és a bálványimádók, és mindenki, aki szereti és cselekszi a hazugságot! 16 Én, Jézus küldtem el angyalomat, hogy ezekről bizonyosságot tegyen nektek a gyülekezetek előtt. Én vagyok Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag". 17 A Lélek és a menyasszony így szól: "Jöjj!" Aki csak hallja, az is mondja: "Jöjj!" Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen! 18 Én bizonyosságot teszek mindenkinek, aki a prófécia eme könyvének beszédeit hallja: Ha valaki hozzátesz ezekhez, arra az Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben; 19 ha pedig valaki elvesz e prófétai könyv igéiből, attól az Isten elveszi osztályrészét az élet fájából, a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a könyvben. 20 Így szól az, aki ezekről bizonyosságot tesz: "Bizony, hamar eljövök". Ámen. Jöjj, Uram Jézus! 21 Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.